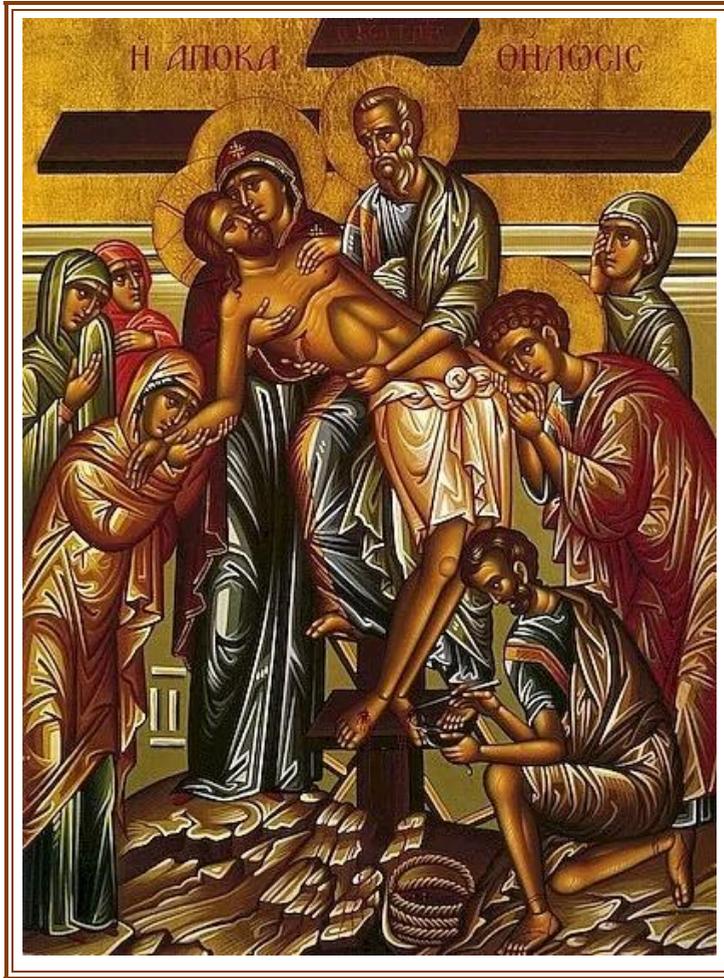

Τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλῃς Παρασκευῆς
Ἑσπερινὸς Ἀποκαθνήσεως

«Ἰσχύουσα αἰωνίως»

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς 97' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέβριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅτιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅποιων τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὅθεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φύζονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὅἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὅἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἠγαῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὅς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ

μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῆ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος, ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἦπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἦπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἦπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἦπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἦπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,

παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηρικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ἵτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν

Ἐπιλύχνιοι Ὑαλμοὶ

ἦχος α'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου **Κύριε**. **Κύριε**, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου **Κύριε**.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή, εἰσάκουσόν μου **Κύριε**.

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Πέτρου Βυζαντίου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι](#)

[Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ](#)

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδύασω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχὴ μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπέθθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρρόαγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχευ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

ἤχος α'

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοι ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Πᾶσα ἡ κτίσις, ἡλλοιοῦτο φόβῳ, θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ. Ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο, τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ὁ ἔκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. ✠

ἤχος β'

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Λαὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, θανάτῳ κατεδίκασε; Μέγα θαῦμα! ὅτι ὁ κτίστης τοῦ κόσμου, εἰς χεῖρας ἀνόμων παραδίδοται, καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλόανθρωπος, ἵνα τοὺς ἐν Ἄδῃ δεσμώτας ἐλευθερώσῃ, κρίζοντας. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμεμπτος Παρθένος ἐν σταυρῷ, Λόγε ἀναρτώμενον, ὀδυρομένη μητρῶα σπλάγχνα, ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στενάζουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειᾶς σὺν θριξί καταξαίνουσα, κατετρύχετο, διὸ καὶ τὸ στῆθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς. Οἴμοι θεῖον τέκνον! οἴμοι τὸ φῶς τοῦ κόσμου! τί ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου, ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ; ὅθεν αἱ στρατιαὶ τῶν ἀσωμάτων, τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι. Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ, σὲ τὸν πάντων κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα, πικρῶς. Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδυσ τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρούμενον, σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω καγῶ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἔξανάστασιν.

ἤχος πλ.β'

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, παρίσταται Πιλάτῳ, καὶ σταυρῷ παραδίδοται ὁ κτίστης τῶν ἀπάντων, ὡς ἄμνός προσαγόμενος τῇ ἰδίᾳ βουλήσει, τοῖς ἥλοις προσπήγνυται, καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται, καὶ τῷ σπὸγγῳ προσψάυεται, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, τὰς σιαγόνας ραπίζεται, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων δούλων ἐμπαίζεται, ὁ πλάστης τῶν ἀπάντων. Ὡ Δεσπότη τοῦ φιλοανθρωπίας! ὑπὲρ τῶν σταυρούντων παρεκάλει τὸν ἴδιον Πατέρα, λέγων· Ἄφες αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ οἶδασιν οἱ ἄνομοι, τί ἀδίκως πράττουσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ω! πῶς ἡ παράνομος συναγωγή, τὸν βασιλέα τῆς κτίσεως κατεδίκησε θανάτῳ, μὴ αἰδεσθεῖσα τὰς εὐεργεσίας, ἃς ἀναμνηθῆσκων, προησφαλίζετο λέγων πρὸς αὐτούς· Λαός μου τί ἐποίησα ὑμῖν, οὐ θαυμάτων ἐνέπλησα τὴν Ἰουδαίαν, οὐ νεκρούς ἐξανάστησα μόνῳ τῷ λόγῳ; οὐ πᾶσαν μαλακίαν ἐθεράπευσα καὶ νόσον· τί οὖν μοι ἀνταποδίδοτε; εἰς τί ἀμνημονεῖτέ μου; ἀντὶ τῶν ἰαμάτων πληγὰς μοι ἐπιθέντες, ἀντὶ ζωῆς νεκροῦντες, κρεμῶντες ἐπὶ ξύλου, ὡς κακοῦργον, τὸν εὐεργέτην, ὡς παράνομον, τὸν νομοδότην, ὡς κατάκριτον, τὸν πάντων βασιλέα. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Φοβερὸν καὶ παράδοξον μυστήριον, σήμερον ἐνεργούμενον καθορᾶται. Ὁ ἀναφῆς κρατεῖται, δεσμεῖται, ὁ λύων τὸν Ἀδὰμ τῆς κατάρας. Ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς, ἀδίκως ἐτάζεται, εἰρκτῆ κατακλείεται, ὁ τὴν ἄβυσσον κλείσας, Πιλάτῳ παρίσταται, ὃ τρόμῳ παρίστανται οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, ραπίζεται χεὶρὶ τοῦ πλάσματος, ὁ πλάστης, ξύλῳ κατακρίνεται, ὁ κρῖνων ζῶντας καὶ νεκρούς, τάφῳ κατακλείεται, ὁ καθαιρέτης τοῦ Ἄδου. Ὁ πάντα φέρων συμπαθῶς, καὶ πάντας σώσας τῆς ἀρᾶς, ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Θίσσος

Σοφία. Ὁρθοί!

ἦχος β'

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανόθεν, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἔλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

294

[Μέλος Ἀρχαῖον](#)

138

[Ἰωάννου Σακελλαρίδου](#)

200

[Γεωργίου Τσατσαρώνη](#)

107

[Ἐλευθερίου Γεωργιάδη](#)

Προκείμενον

Προκείμενον ἦχος δ' ψαλμὸς κα' (21)

Πρόσχωμεν

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. (21:9)

Δ ^χ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ
 τοις και ε πι τον ι μα τι σμο ον μου ε ε βα λον
 κλη ρον (β') ^χ

∴ Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; 21:12

Δ ^χ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ
 τοις και ε πι τον ι μα τι σμο ον μου ε ε βα
 λον κλη η ρο ο ο ο ον

Ἀναγνώσματα

Σοφία.

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

33:11-23

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίω, ὡς εἴ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν. Ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς, υἱὸς Ναυῆ νέος, οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· Ἴδου σύ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν

τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ. Σὺ δέ μοι εἶπας· Οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε, ὅπως ἂν ᾧ εὔρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γινῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει· Αὐτὸς προπορευέσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰ μὴ σὺ αὐτὸς συμπορευέσῃ μεθ' ἡμῶν, μὴ με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστόν ἐσται ἀληθῶς, ὅτι εὔρηκα χάριν παρὰ σοί, ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγὼ τε, καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστίν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὔρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· Δείξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῆ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου. Κύριος ἐναντίον σου, καὶ ἐλεήσω, ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω, ὃν ἂν οἰκτιέρω. Καὶ εἶπεν· οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· ἴδου τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στῆθι ἐπὶ τῆς πέτρας, ἠνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπήν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω, καὶ ἀφελῶ τὴν χειρὰ μου, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι.

Προκείμενον ἤχος δ' ψαλμὸς λδ' (34)
 Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἦχος Γτος Ββ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
 Αντιφωνάριον 2009 σ.218*

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. (λδ' 1)

Δ ^χ ι ι κα σον Κυ ρι ε τους α δι κουν τας με ^Δ πο

λ ^β λε μη σον τους πο λε μουν τας με ^χ (β')

∴ Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρά, ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. (λδ' 12)

Δ ^χ ι ι κα σον Κυ ρι ε τους α δι κουν τας με ^Δ πο

 λε μη σον τους πο λε μου ν τας με ε ε ε ε ε

Σοφία.

Ἰὼβ τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

μβ':12-17

Εὐλόγησε Κύριος τὰ ἔσχατα τοῦ Ἰὼβ μᾶλλον, ἢ τὰ ἔμπροσθεν, ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἑξακισχίλια, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλια. Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς. Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην, Ἡμέραν, τὴν δὲ δευτέραν, Κασσίαν, τὴν δὲ τρίτην, Ἀμαλθαίας κέρας. Καὶ οὐχ εὐρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰὼβ, βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν, ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατήρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. Ἐζήσθη δὲ Ἰὼβ, μετὰ τὴν πληγὴν, ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα, τὰ δὲ πάντα ἔτη ἔζησθη διακόσια τεσσαράκοντα. Καὶ εἶδεν Ἰὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν, καὶ ἐτελεύτησεν Ἰὼβ πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν. Γέγραπται δὲ· αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεται μεθ' ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν. Οὗτος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῆ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ τοῖς ὄρειοις τῆς Ἰδουμαίας, καὶ Ἀραβίας· προὔπηρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα, Ἰωβάβ· λαβὼν δὲ γυναίκα Ἀράβισσαν, γεννᾷ υἱόν, ᾧ ὄνομα Ἐνών. Ἦν δὲ αὐτὸς πατὴρ μὲν Ζαρέ, ἐκ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν υἱός, μητὴρ δὲ Βοσόρρα, ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ.

Προκείμενον ἤχος δ' ψαλμὸς η' (8)

Σοφία. Πρόσχωμεν

Ἦχος Ββ

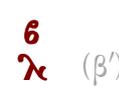
πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.216*

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! (κ' 2)

 Κ υ υ ρ ι ε ο Κυ ρ ι ο ς η μ ω ν

 μα στον το ο νο μα σου εν πα ση τη γη

∴ Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. (κ' 2)

Κ υ υ ρ ι ε ο Κυ ρ ι ος η μων ἄως θ αυ
μα στον το ο νο μα σου εν πα α ση τη γη η η η η

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

vβ':13 – vδ':1

Τάδε λέγει Κύριος· Ἴδου συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται, καὶ μετεωρισθήσεται σφόδρα. Ὁν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σέ πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδος σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν, ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄφονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι συνήσουσι. Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίον Κυρίου τίνοι ἀπεκαλύφθη; Ἀνηγγείλαμεν, ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῆ διψώση, οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξα, καὶ εἶδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον καὶ ἐκλείπον παρά πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐν κακώσει. Αὐτός δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάχισται, διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν, πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν, ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ αὐτός, διὰ τῷ κεκακῶσθαι, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη, τὴν δὲ γενεάν αὐτοῦ, τίς διηγῆσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς, ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους, ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὗρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ Κύριος βούλεται καθαρῖσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἀμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄφεται σπέρμα μακρόβιον, καὶ βούλεται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιοῦσαι δίκαιον, εὖ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα, ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἀμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν

σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἑσταυρωμένον, Ἰουδαίους μὲν σκάνδαλον, Ἑλλησι δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν. Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί. Βλέπετε γὰρ τὴν κληΐσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά· καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ· ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις· ἵνα, καθὼς γέγραπται· Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. Καὶ γὰρ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἑσταυρωμένον.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος λ̣ π̣ ἢ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
 Αντιφωνάριον 2009 σ.82#

- ∴ Σωσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. (Ἐνί' 2)
- ∴ Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρωμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος. (Ἐνί' 22)

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· ²καὶ δῆσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. ³Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις ⁴λέγων· Ἡμαρτον παραδοὺς αἷμα ἁθῶν. οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄφει. ⁵καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο. ⁶οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. ⁷συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· ⁸διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. ⁹τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, ¹⁰καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. ¹¹Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. ¹²καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. ¹³τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; ¹⁴καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. ¹⁵Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ᾗθελον. ¹⁶εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. ¹⁷συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέτετε ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ¹⁸ἥδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. ¹⁹Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. ²⁰Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. ²¹ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέτετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. ²²λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. ²³ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· Σταυρωθήτω. ²⁴ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. ²⁵καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. ²⁶τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. ²⁷Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν· ²⁸καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, ²⁹καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ³⁰καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ³¹καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρωῖσαι. ³²Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

³³Καὶ ἔλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἔστι λεγόμενος κρανίου τόπος, ³⁴ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μειγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν. ³⁵σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον, ³⁶καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. ³⁷καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. ³⁸Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. ³⁹Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. ⁴⁰ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· Οὐδὲ φοβῆ· σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; ⁴¹καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἐπραξε. ⁴²καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ⁴³καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. ³⁹Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ⁴⁰καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτὸν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ⁴¹ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον· ⁴²Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ· ⁴³πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. ⁴⁴τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. ⁴⁵Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. ⁴⁶περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλη λέγων· Ἥλι ἤλι, λιμᾶ σαβαχθανί; τοῦτ' ἔστι Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες; ⁴⁷τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. ⁴⁸καὶ εὐθέως δραμῶν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. ⁴⁹οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες ἰδῶμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος σώσων αὐτόν. ⁵⁰ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράζας φωνῇ μεγάλη ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. ⁵¹Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἔσεισθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, ⁵²καὶ τὰ μνημεῖα ἀνέωχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, ⁵³καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. ⁵⁴Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ Σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. ³²ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ³³ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ³⁴ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. ³⁵καὶ ὁ ἑωρακὴς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, καὶ καθεὶνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. ³⁶ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, Ὅσοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. ³⁷καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. ⁵⁵Ἦσαν δὲ ἐκεῖ καὶ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ

μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ·
⁵⁶ ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μητέρα, καὶ ἡ μήτηρ
τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. ⁵⁷ Ὀψίας δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας,
τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ· ⁵⁸ οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ
ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. ⁵⁹ καὶ λαβὼν
τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ, ⁶⁰ καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ
μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου
ἀπηῆλθεν. ⁶¹ ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ
τάφου.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν...

Ἀμήν

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά
σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.**

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

**Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

**Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηρικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.**

Παράσχου Κύριε.

**Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.**

Παράσχου Κύριε.

**Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.**

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοί, Κύριε.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Θίς τὸν Ἐτίχον

ἤχος β'

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν, ὁ Ἀριμαθαίας καθεῖλε, τὴν τῶν ἀπάντων ζωὴν, σμύρνη καὶ σινδόνι σε Χριστὲ ἐκῆδευσε, καὶ τῷ πόθῳ ἠπείγετο, καρδία, καὶ χεῖλη, σῶμα τὸ ἀκῆρατον, σοῦ περιπτύξασθαι, ὅμως συστελλόμενος φόβῳ, χαίρων ἀνεβόα σοι· δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλόανθρωπε.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ, ὑπὲρ τοῦ παντός κατετέθης, ὁ λυτρωτῆς τοῦ παντός, Ἄδης ὁ παγγέλαστος, ἰδὼν σε ἔπτηξεν, οἱ μοχλοὶ συνετριβήσαν, ἐθλάσθησαν πύλαι, μνήματα ἠνοιχθήσαν, νεκροὶ ἀνίσταντο· τότε ὁ Ἀδάμ. εὐχαρίστως, χαίρων ἀνεβόα σοι· δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλόανθρωπε.

Καὶ γὰρ ἔσπερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς, θέλων συνεχλείσθης ὁ φύσει, τῇ τῆς θεότητος, μένων ἀπερίγραφτος, καὶ ἀδιόριστος, τὰ θανάτου ἀπέκλεισας, ταμεῖα καὶ Ἄδου, ἅπαντα ἐκένωσας, Χριστέ βασιλεία, τότε καὶ τὸ Σάββατον τοῦτο, θείας εὐλογίας καὶ δόξης, καὶ τῆς σῆς λαμπρότητος ἠξίωσας.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ὅτε αἱ δυνάμεις σε Χριστέ, πλάνον ὑπ' ἀνόμων ἐώρων, συκοφαντούμενον, ἔφριττον τὴν ἄφατον, μακροθυμίαν σου, καὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος, χερσὶ σφραγισθέντα, αἷς σου τὴν ἀκήρατον, πλευρὰν ἐλόγγχευσαν, ὅμως τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ, χαίρουσαι ἐβόων σοι· δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου, φιλάνθρωπε.

[Πέτρου Βυζαντίου](#)

[Χρυσοστόμου μοναχοῦ](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν... ἀργὸν [Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον, τὸ φῶς ὡσπερ ἱμάτιον, καθελὼν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου, σὺν Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρὸν γυμνὸν ἄταφον, εὐσυμπάθητον θρήνον ἀναλαβὼν, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· Οἱμοι, γλυκύτατε Ἰησοῦ! ὃν πρὸ μικροῦ ὁ ἥλιος ἐν σταυρῷ κρεμάμενος θεασάμενος, ζόφον περιεβάλλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, καὶ διερρήγνυτο ναοῦ τὸ καταπέτασμα· ἀλλ' ἰδοὺ νῦν βλέπω σε, δι' ἐμέ ἐκουσίως ὑπελθόντα θάνατον πῶς σε κηδέυσω Θεέ μου; ἢ πῶς σινδόσιν εἰλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ προσψαύσω, τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; ἢ ποῖα ἄσματα μέλψω, τῇ σῇ ἐξόδῳ οἰκτίρμον; Μεγαλύνω τὰ πάθη σου, ὑμνολογῶ καὶ τὴν ταφήν σου, σὺν τῇ Ἀναστάσει, κραυγάζων· Κύριε δόξα σοι.

412 [Πέτρου Ἐφεσίου](#)

425 [Γεωργίου Βιολάκη](#)

412 [Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

615 [Πέτρου Φιλανθίδου](#)

432 [Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ](#)

418 [Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

435 [Παναγιώτου Κηλιτζανίδου I](#)

436 [Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

1131 [Παναγιώτου Κηλιτζανίδου II](#)

411 [Κωνσταντίνου Λάμπρου](#)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ δνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτικά

ἦχος β'

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ταῖς μυροφόροις γυναίξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

[Ἰωάννου Προτομάλου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

ε ε κε ε ε ε ε ε χρα α α α α α α

ξα α α α α α α προ ο ο ο λο ο ο ος σε π 9

εισ α α α α α α α α α α α α α α εισ

α α α α α α κου σο ο ο λο ο ο ο ον

μου ου ου ου ου ου ου ου ου ου εισ α α α

κου σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον μου Κυ ρι ι

ε ε ε ε κε ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ υ π 9

υ ρι ι ι ι ι ε ε ε ε ε κε ε ε ε π 9

χρα α α α α α ξα α α α α α α προ ο

ο ο λο ο ο ος σε εισ α α α α α α α α α π 9

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι Κυ ρι ι ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε π ρ

Κ α τευ θυ υ υν θη η η τω ω ω ω ω ω η

η η η η η προσ ευ χη η μου ου ου ου ου ου ου ου

ου ω ω ω ως θυ υ υ υ μι ι ι ι ι ι ι

α α α ια α α α μα εν ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω εν ω ω ω ω

ω ω πι ο ο ο ιο ο ο ο ον σου ου ου ου ου

ου ου ου ιου ου ου ου ου ε ε ε ε ε ε ε ε

ε πα αρ σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ις π ρ των

χει ρω ω ω ω ιω ω τω ων χει ει ρω ω ω ω

ω ω ιω ω ω ω ων μου π ρ θυ σι ι ι ι ι ι ι

α π ρ ε σπε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι νη η

η η η η η η π ρ εισ α α α α ια α α εισ

α α κου ου σο ο ο ο ο ον μου ου ου ου ιου ου ου

ου ρη Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ρη Κυ ρι ι ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ρ

Πέτρου Βυζαντίου

Κυριε εε κεκραξα προς σε εεισακου

σο ο ο ο ο ο ον μου εεισακουσον μου ου Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε Κυριε εε κεεκραξα προς

σε εεισακουσο ο ον μου ου προ ο σρες τη

φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω ω ως μου

εν τω κεκρα γε εναι με προς σε εεεισα

κου σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η

η η μου ως θυ μι ι α α μα α α ε εν ω

ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε ε

ε εισ α κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ος ε ευ χη

η η μου ως θυ μι α α μα α α εν ω ω πι

ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου

θυ σι α ε σπε ρι ι νη η εισ α κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Πά

Κ υ ρ ι ε ε κ ε ε κ ρ α α α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ι ε ι σ α

κ ο υ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ ^π ε ι σ α α κ ο υ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ

Κ υ υ υ ρ ι ι ι ε ε Κ υ ρ ι ε ε κ ε ε

κ ρ α α α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ι ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ ^π

π ρ ο ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η η η τ η η η η ς δ ε η

η η σ ε ε ε ω ω ω ω ς μ ο υ ^π ε ν τ ω κ ε κ ρ α

γ ε ε ν α ι α ι μ ε ε π ρ ο ς σ ε ε ε ε ι σ α α κ ο υ ο υ ο υ

σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ι ι ε ^π

Κ α τ ε υ θ υ ν θ η η η η η τ ω η π ρ ο σ ε ε υ χ η η η η

μ ο υ ^π ω ς θ υ μ ι ι ι α α μ α α α α ε ν ω

ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου π ε παρ σις τω ω

ων χει ει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η

η εισ α α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ε π

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Στιχολογία Λουκάς Λουκά

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος 4/8 Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκостάριον
ἐπανεκδοσὶς 1991 σ.122*

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε εισ

α α κου σο ο ο ον μου π εισ α α κου ου σο ον μου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε π Κυ ρι ε ε κε κρα α α

ξα προ ος σε ε εισ α α α κου ου σο ο ον

μου ^ππρο σρες τη φω νη η η η τη η ης δε η η

σε ω ω ω ως μου ^πεν τω κε κρα γε ε ναι αι με

ε προ ο ο ος σε ε ε ^ηεις α α κου σο ον μου

Kυ υ υ ρι ι ι ι ε ^π

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο ος ε ευ χη

η η μου ^πως θυ μι ι α α μα α α εν ω ω

πι ο ο ο ον σου ^πε παρ σις τω ων χει ει ρω ων

μου θυ σι α ε σπε ε ρι ι νη η ^ηεις α α κου

σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^π

Ἦχος ♩ Πά

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.88*

ΜΕΛ

α μην π

ΠΑ

ΝΗ

ΠΑ

Κ υ ρ ι ε ε κ ε ε ε κ ρ α α α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ι ε ι σ

ΜΕΛ

ΠΑ

π
9

α α κ ο υ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ ε ι σ α α κ ο υ ο υ ο υ

ΝΗ

ΠΑ

σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ υ υ ρ ι ι ι ε ε Κ υ ρ ι ι

ΝΗ

ΠΑ

ΜΕΛ

ε ε κ ε ε ε κ ρ α α α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ι ε ι σ α α

ΠΑ

π
9

κ ο υ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ π ρ ο ο ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η

ΜΕΛ

ΠΑ

η η η τ η η η ς δ ε η η η σ ε ε ε ω ω ω

π
9

ω ς μ ο υ ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ε ν α ι α ι μ ε ε π ρ ο ο ο ο ς

ΝΗ

σ ε ε ε ε ι σ α α κ ο υ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ

ΠΑ
υ υ ρι ι ι ι ε π ρ

ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Κ α τευ θυν θη η η η η η τω η προ ο ο

ΝΗ ΠΑ
οσ ε ευ χη η η η μου ως θυ μι ι ι α α

ΜΕΛ ΠΑ
μα α α εν ω ω ω πι ι ι ο ο ο ον

π ρ
σου ε παρ σις τω ω ων χει ει ρω ων μου θυ σι ι

α ε σπε ε ε ρι ι ι ι νη η η εισ α α κου

ΝΗ ΠΑ
ουου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτικς Στιχολογία Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι

Ἦχος 4̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α5*

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε εισ

α κου σο ο ο ον μου ^π εις α α κου ου σο ον μου

ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^π Κυ ρι ε ε κε κρα α

ξα προ ος σε ε ^η εις α κου σο ο ον μου ου ^ζ προ σχε ες

τη φω νη η της δε η η σε ε ω ως μου ^η εν τω κε

κρα γε ε ναι με ε προ ο ος σε ^π εις α α κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π

Κα τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η μου ^π

ως θυ μι α α μα α α εν ω ω πι ο ο ο ον

σου ^π ε ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου ^η θυ σι ι α

ε ε σπε ρι ι νη ^π εις α α κου σο ον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε π ρ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II

ἀργὸν εἰρμολογικόν

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2003 σ.114/1462*

Κ υ ρι ε ε κε ε κρα ξα προ ο ος σε ε

εισ α κου ου σο ο ον μου εισ α α κου ου σο ον

μου ου Κυ υ ρι ι ε ε Κυ υ ρι ι ε ε κε

ε ε κρα α ξα προ ος σε ε εισ α α α α α κου

σο ον μου προ ο σχες τη φω ω νη της δε η η

σε ε ω ω ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε

ναι αι με ε προ ο ος σε εισ α α κου σο

ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π ρ

Κ α τευ θυν θη τω η προ ος ευ χη η η μου Α ρ

ως θυ μι ι α α μα εν ω ω πι ι ι ο ο ο ο

ον σου π ρ ε ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω

ω ω ω ν μου Α ρ θυ σι ι ι α ε σπε ρι ι νη η Α ρ

εισ α α κου σο ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

π ρ
ε

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Λ ρ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Νέον Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.2*

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ

ρανπε ρι ο χηςπε ρι τα χει λημου ^{π ρ}

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμουεις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι αις ^{π ρ}

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι αν ^{Δ ρ}

και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των ^{π ρ}

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με ^{Δ ρ} ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λη ηνμου ^{π ρ}

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των **Δ** κα τε πο θη σαν ε χο με να **Γ** πε τρας

οι χρι ται αυ των **π**

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν **Δ** ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης **Δ** δι

ε σχορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα των α α δην **π**

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου **Δ** ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χην μου **π**

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι **Δ** και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε

ων την α νο μι ι αν ^{π ρ}

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελθω ^{π ρ}

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα ^{Δ ρ} φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^{π ρ}

Ε χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου ^{Δ ρ} την

θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του απαγγε λω ω ^{π ρ}

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου ^{ν ρ}

και συ ε γνωσ τας τρι βους μου ^{π ρ}

Ε ν ο δω τα αυτη ^{Δ ρ} η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρυψαν πα γι δα μοι ^{π ρ}

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον

και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ^{π ρ}

Α πω λε το φυ γη α πε μου ^{Δ δ} και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^{π ρ}

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^{Δ δ} συ ει η ελ

πισ μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων ^{π ρ}

Π ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε

τα πει νω θην σφο ο δρα ^{π ρ}

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^{Δ δ} ο τι ε

κρ α ται ω θησαν υ περ ε με ε π ρ

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου Δ ρ του ε

ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου π ρ

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ρ η ε ως ου

αν τα πο δω ως μοι π ρ

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Δ ρ κυ ρι ε κυ ρι

ε εισ α ακου σον της φω νης μου π ρ

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα ρ η εις την

φω νη ην της δε η σε ως μου π ρ

Θου Κυριε φυλακην τω στοματι μου και θυ

υρανπερι οχλης περιτα χειλημου

Μη εκκλινης την καρδιαν μου εις λογους πονηρι

ας του προφασιζεσθαι προφασεις εν αμαρ

τι αις

Συνανθρωποις εργαζομενοις την ανομι

αν και ου μη συνδυασμετα των εκλεκτων

αυτων

Παιδευσει με δικαιοσ εν ελεει και ελεγ

ξει με ε ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπανα

τω την κεφαλην μου ^{π 9}

Οτι ετι και η προσευχη μου ενταις ευ

δοκιας αυτων ^Δκατεποθησαν εχομενα πε

τρας οικριται αυτων ^{π 9}

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι η δυν

θησαν ωσει παχος γης εραγη επι της γης ^{π 9}

διεσκορπισθητα οστα αυτων παρα τον αα

δην ^{π 9}

Οτι προς σε Κυυριε Κυριε οι οφθαλ

μοι μου **Δ** ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου **π**

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι **Δ** και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν **π**

Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι **π** κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω **π**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην **π**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω ^{π ρ}

Ε ν τω εκ λει ει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνωσ τας τρι βους μου ^{π ρ}

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι ^{π ρ}

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ^{π ρ}

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο

ε κ ζη τω ων την ψυ χην μου ^{π ρ}

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^Δ σου ει η

ελ πεις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των ^π 9

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει

νω θην σφο δρα ^π 9

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε ^π 9

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου ^Δ του ε

ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου ^π 9

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι ^π 9

Ε ξ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ^{π ρ} Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα α κου σον της φω νης μου ^{π ρ}

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Στιχηρά

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ^ζϩ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/17*

Θ ^χ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου ^Δ και θυ

υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^{π ρ}

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι αις ^{π ρ}

Κυν ανθρωποις εργαζομενοις την ανομιαν

και ου μη συνδυασμετα των εκλεκτων αυτων

Παιδευσει μεδικαιος εν ελεει και ελεγ

ξει με ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπανατω

την κεφαλην μου

Οτι ετι και η προσευχη μου ενταις ευδο

καιαις αυτων κατεποθησαν εχομενα πε

τρας οικριται αυτων

Ακουσονται τα ρηματα μου ο οτι ηδυνθη

σαν ωσει παχος γης εραγη επι της γης δι

ε σχορ πι σθητα ο στα αυ των πα ρατον α α δην ^{π 9}

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ^Δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αντα νε λησ την ψυ χην

μου ^{π 9}

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το

μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν ^{π 9}

Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι ^{π 9} κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω ^{π 9}

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα **Δ** φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην **π**₉

Ε κ χε ω εν ω πι ονα του την δε η σιν μου **Δ** την

θλι ψιν μου εν ω πι ονα του απαγγε λω **π**₉

Ε ν τω εκ λει ει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα

μου **π**₉ και συ ε ε γνωσ τας τρι βους μου **π**₉

Ε ν ο δω τα αυτη η ε ο ρευ ο μην **Δ** ε κρυ

ψαν πα γι δαμοι **π**₉

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον **Δ** και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με **π**₉

Α πω λε το φυ γη απ ε μου **Δ** και ουκ ε ε στιν ο

εκ ζη τω ωντηνψυ χη ηνμου **π**

Ε κε κρα ξα προς σε ε Κυ ρι ε **Δ** ει πα συ ει η

ελ πι ις μου **Δ** με ρις μου ει εν γη η ζω ωντων **π**

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου **Δ** ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα **π**

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με **Δ** ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με **π**

Ε ξ α γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου **Δ** του εξ

ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου **π**

Ε με υ πο με νου σι δι και οι εως ου αντα

πο δως μοι π ρ

Ε κ βα θε ε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε εισ α α κου σον της φω νης μου π ρ

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις την

φω νη ην της δε η σε ω ως μου π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Στιχηρὰ Λουκάς Λουκά

Ἰδιόμελα Ἑσπερίων

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.372*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν ^{π ρ}

Π α σα η κτι σις η λλοι ου το φο βω θε ω ρου σα α σε

εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νον Χρι ι στε ^{π ρ} ο η λι ο

ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ζε ε ε το ο ^ρ και γης τα

θε με ε λι ι α ^ρ συν ε ε τα ρα α α ατ τε ε

ε ε το ^{π ρ} τα παν τα συν ε πα α σχον τω τα πα αν

τα κτι ι ι σα α α αν τι ^{π ρ} ο ε κου σι ως

δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι ^{π ρ}

^χ **ε** νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε ^π₉ υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ^χ_π⁹ ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ον ^π₉ τὸ ἴδιον

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.373*

^χ **Α** πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Λ α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α α κε ε ε ε να ι να

τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να τω

κα τε δι ι ι κα σε με γα α α θα α αυ

μα α ο τι ο κτι στης του κο σμου εις χει ρας α

νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και

ε πι ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α

αν θρω ω ω ω προς ι να τους εν α δη δε σμω τας

ε λευ θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο ο ν τας

μα κρο θυ με Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α

σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^χ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

C η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ πτο ο ος

Παρ θε ε νος εν Σtau ρω Λο ο γε ε α ναρ τω ω

ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη η μη η

η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την καρ δι

ι ι α αν πι ι ι κρωσ και στε να ζου σα ο δυ

νη η ρωσ εκ βα α θους ψυ υ υ υ χης πα ρει ας

συν θρι ξι κα τα α ξαι αι αι νου σα α α α κα τε ε

τρυ υ υ χε ε ε ε το δι ο και το ο στη θο ος τυ

υ πτου ου ου σα α νε κρα α γε γο ε ε ρω ω

ως οι μοι θει ο ο ον τε ε ε κνον οι οι μοι

το φω ω ω ως του ου ου κο ο ο σμου ου τι ε

δυσ εξ ο φθα αλ μω ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε

ε ου ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω

μα α α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε

ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ι

ε δο ο ο ξα α α α σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Επι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

ρω ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι

ι ι κρωσ Υι ε ε ε μου που το καλ λος ε δυ

τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω κα θο ραν σε α

δι ι ι ι κωσ σταυ ρου ου ου με ε ε ε νον σπευ στον ουν

α να α α α στη η η η θι ο πως ι δω κα

α γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον ε εξ α

να α α στα α α α σιν

Ἦχος λ π Πά

^ΓΧ **O** τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας ^Δ και η α λη θει α του Κυ ρι ου ^ΓΧ

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να ^π

C η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ως πα ρι

στα α α ται αι αι Πι ι λα α α τω ^Δ και σταυ ρω ^ϝ

πα ρα δι ι δο ο ο ται ο κτι στη η ης τω

ων α α πα α αν των ^Δ ως α μνος προσ α γο με ^ϝ

νος τη ι ι δι ι ι α α βου λη η η η σει τοις ^π

η η λους προ οσ πη η γνου υ υ ται ^Δ και την πλε ^ϝ

ευ ρα α αν κε εν τα ται ^Δ και τω σπο γ γω ω προσ ψα ^ϝ

α α αυ ε ε ε ε ται ο ο μα αν να ε ε πομ βρη η

η η σας τας σι α γο ο νας ρα α πι ι ζε

ε ε ται ο Λυ τρω της του ου ου κο ο ο σμου ου

και υ πο των ι δι ων δου λων εμπαι ζε ται ο ο πλα α

στης τω ων α πα α α αν των ω Δε σπο ο του φι

ι λα α ανθρω ω πι ι α ας υ περ των σταυ ρουν των

πα ρε κα α α λει ει τον ι ι δι ι ο ον Πα τε

ε ρα λε ε ε ε γων α α α φες α αυ τοις

την α μαρ τι ι ι α αν τα α αυ την ου γαρ οι δα

σι ιν οι α α α α νο ο ο ο μοι τι α δι ι

κως πρα α ατ του ου ου ου σιν

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.391*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Ω πως η πα ρα νο μος συ υν α α γω ω ω ω

γη τον βα σι λε α της κτι σε ως κα τε ε δι ι

κα σε ε θα να α α α τω μη αι δε σθει ει σα

τας ε ευ ε ε ρ γε ε σι ι ι ας α ας

α να μι ι μνη η η σκω ων προ η σφα λι ι

ζε ε το λε ε γων προ ος α α αυ τους λα

ο ος μου τι ε ποι η η σα α υ υ υ υ μιν

ου θαυ μα των ε νε ε πλη η σα α την Ι ι ου δαι αι

αι αι αν ου νε κρους εξ α α νε ε στη

η η σα μο νω ω ω τω ω λο ο ο γω ου

πα σαν μα α λα α κι αν ε ε θε ε ρα α πευ σα α

και νο ο ο ο σον τι ουν μοι αν τα πο δι ι

δο ο τε εις τι α μνη η η μο νει ει τε ε ε

ε μου αν τι τω ω ω ν ι ι ι α α μα α των πλη η

γα ας μοι ε ε πι θε ε ε εν τες αν τι ζω ω

— η η ης νε κρου ου ουν τες κρε μω ων τε ες

ε πι ξυ υ υ λου ου ως κα κου ουργον το ον ε

ε ευ ε ερ γε ε ε την ως πα ρα νο ο μο ον τον

νο ο μο δο ο ο ο την ως κα τα χρι τον τον

παν τω ω ων βα α α σι ι λε ε ε α μα κρο

ο ο ο θυ υ υ υ με Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α

α α σοι

Και νυν...

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.393*

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην τε

Φ ο βε ε ρον και πα ρα α δο ο ξον μυ στη η ρι

ο ον ση με ρον εν ερ γου ου ου ου με ε νον κα α

θο ρα α α α ται ο α να φη ης κρα α τει ται

δε σμει ται ο λυ υ ων τον Α α δα α αμ τη ης κα τα α

α α ρας ο ε τα ζων καρ δι ι α ας και νε ε

φρους α δι ι κω ω ως ε τα α ζε ε ε ε ται

ειρ κτη η κα τα α κλει ει ε ε ε ε ται ο την

α α βυ υ σ σον κλει ει ει σας Πι λα τω πα ρι

ι στα α ται ω ω τρο ο μω πα α ρι στα

α αν ται ου ρα νων αι αι δυ υ υ να α α

μει εις ρα πι ζεται χει ρι του πλα σμα α α το ο

ος ο ο πλα α α στης ξυ λω κα α τα κρι ι

ι ι νε ε ε ε ται ο κρι νων ζω ων τας και

αι νε ε ε κρους τα φω κα τα κλει ει ει ε ε ε

ε ται ο κα θαι ρε ε τη ης του α α α α

δου ο παν τα φε ε ρω νω ν συμ πα α θω ς και παν τας

σω ω σα α α ς τη ης α α α ρας α νε ξι

κα κε Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

ο ξα α σοι οι οι οι οι

Ἦχος ♯ Πα

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν

Π α σα η κτι σις η λλοι ου το φο βω θε ω ρου σα α σε

εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νο ον Χρι ι στε ε ο

η λι ο ο ο ος ε ε σχο τι ι ι ζε ε ε το ο

και γης τα θε με λι ι α συν ε ε τα ρα α α ατ

τε ε ε ε το τα παν τα συν ε πα α σchon τω τα πα

αν τα α κτι ι ι σα α α αν τι ο ε κου σι ως

δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε δο ο

ο ο ξα α α α σοι π ρ

ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π ρ

τὸ ἴδιον

Ἦχος Δι

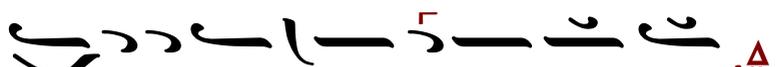
Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.255*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

λα ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α α κε ε ε ε να ι να

τι την ζω ην των α παν των θα να τω κα τε δι ι

ι κα σε με γα α α θα α αυμα ο τι ο Κτι στης

του κο σμου εις χει ρας α νο μων πα α ρα δι ι

ι ι δο ο ο ο ται και ε πι ξυ λου αν υ ψου

ου ται αι ο φι λα α α αν θρω ω ω ω πος ι να

τους εν Α δη δε σμω τας ε λευ θε ρω ω ση κρα

α α α ζο ο ο ο ν τας μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε δο

ο ο ξα α α α σοι

^ΓΧ
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Σ η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ πτο ο ος

Πα ρ θε ε νος εν Σταυ ρω ω Λο ο γε ε α να ρ

τω ω ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε ε

νη η μη η η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω

το την καρ δι ι ι ι ι α αν πι ι ι κρωσ και

στε να α ζου ου σα ο δυ νη η ρω ως εκ βα α α

σου ψυ υ υ χης πα ρει ας συν θρι ξι κατα ξαι

νου σα α α α κα τε τρυ υ υ υ χε ε ε ε το

δι ο ο και το ο στη η η θο ος τυ υ πτου ου σα

α νε κρα α γε γο ο ε ε ρω ω ωως οι μοι

θει ει ο ο ον τε ε ε κνο ον οι μοι το φω ω ω

ως του ου ου κο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ

μω ω ων μου ο Α μνο ο ος του Θε ε ου ου ου ου

ο ο ο θεν αι στρα τι αι των Α σω μα των τρο μω συν

ει χο οντο λε ε ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη

πτε Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νο ον Χρι

ι στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο ο

ρω ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο ο α α πι

ι ι κρως Υι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε

δυ τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω καθ ο ραν σε

α δι ι ι ι κως σταυ ρου ου ου με ε

ε ε νον σπευ σον ουν α να α α α α στη η η η

θι ο πως ι δω κα α γω σου την εκ νε κρων τρι ι

ι η με ε ρον ε ξ α α να α α στα α α α σιν

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.276*

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω να

η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ως πα

ρι στα α α ται αι αι Πι ι λα α α τω και Σταυ ρω

ω πα ρα δι ι δο ο ται ο κτι στη η ης τω ω ν α α

πα α αν των ως α μνος προσ α γο με ε νος τη ι

ι δι ι ι α α βου λη η η η σει τοι οις η η η

λοῖς προσ πη η η η γνυ υ υ υ ται και τη ην

πλε ε ευ ρα α αν κε εν τα α α ται και τω σπογ

γω ω προσ ψα α α αυ ε ε ε ε ται ο ο μα αν

να ε ε ε πομ βρη η η η σας τα ας σι α γο ο

νας ρα α πι ι ζε ε ται ο λυ τρω ω τη ης του ου

ου κο ο ο σμου ου και υ πο των ι ι δι ων δου ουλων

εμ παι ζε ε ται ο ο πλα α στης τω ωων α πα α

α αν των ω ω ω Δε σπο ο ο του ου φι ι ι λα

α ανθρω ω πι ι ι ας υ περ των στα αυ ρου ουν

των πα ρε ε κα α α λει ει τον ι ι δι ι ο ον Πα

τε ε ρα λε ε ε ε γων α α α φε ε ες

α αυ τοις την α μαρ τι ι ι α αν τα α αυ την ου

γαρ οι δα σι ιν οι α α α α νο ο ο ο μοι

τι α δι ι κωσπρα α ατ του ου ου ου σι

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.278*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Ω ω πως η πα ρα νο ο μοσ συ υν α α α

γω ω ω ω γη τον βα σι λε α της κτι σε ε ως κα τε ε

δι ι κα σε ε ε θα να α α α τω μη η αι δε σθει

ει ει σα τα ας ε ε ευ ε ε ερ γε ε σι ι ι

ας α ας α α να μι ι μνη η η σκω ων προ η

σφα λι ι ζε ε το λε ε γων προ ος α α αυ

τους λα ο ος μου τι ε ε ποι η η σα α

α υ υ υ υ μιν ου θαυ μα των εν ε ε πλη η σα α

την Ι ι ου δαι αι αι αν ου νε εκρους ε εξ

α α νε ε στη η σα μο νω ω ω τω ω λο ο ο γω

ου πα σαν μα α λα α κι ι αν ε θε ε ρα α πευ σα

α α και νο ο ο ο σον τι ουν μοι αν τα πο ο δι

ἰ δο ο τε εις τι α μνη η η μο νει ει ει τε ε ε

ι δο ο τε εις τι α μνη η η μο νει ει ει τε ε ε

ε μου α αν τι τω ω ων ι ι ι α α μα α α των

ε μου α αν τι τω ω ων ι ι ι α α μα α α των

πλη γα ας μοι ε ε ε πι θε ε ε εν τες αν τι

πλη γα ας μοι ε ε ε πι θε ε ε εν τες αν τι

ι ζω ω ω η η ης νε κρου ου ουν τες κρε ε

ι ζω ω ω η η ης νε κρου ου ουν τες κρε ε

μω ων τε ες ε πι ξυ υ υ λου ου ως κα κου ου ουρ

μω ων τε ες ε πι ξυ υ υ λου ου ως κα κου ου ουρ

γον τον ο ον ε ε ευ ε ερ γε ε ε την ως πα

γον τον ο ον ε ε ευ ε ερ γε ε ε την ως πα

ρα νο ο μο ον τον νο ο ο μο δο ο ο ο ο την

ρα νο ο μο ον τον νο ο ο μο δο ο ο ο ο την

ως κα τα χρι τον τον παν τω ω ων βα α α σι ι λε

ως κα τα χρι τον τον παν τω ω ων βα α α σι ι λε

ε ε α μα κρο ο ο ο ο θυ υ υ υ με Κυ υ

ε ε α μα κρο ο ο ο ο θυ υ υ υ με Κυ υ

ρι ι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

ρι ι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Τριῶδιον 1886 σ.280*

Κ αὶ αὶ νῦ υ ὑν καὶ α α εὶ καὶ εἰς τοὺς αὶ αὶ ὠ ὠ ὠ

νάς τῶν αὶ ὠ ὠ νῶν α α α α μὴν

Φ ο βε ε ε ρον καὶ πα ρα α δο ο ξο ον μὺ

στη ἡ ρι ι ο ον ση ἡ με ε ρον ἐν ἐρ γου σου με ε

νον κα α α θ ο ρα α α α ται ο α να φης κρα

α τει εἰ ται δε σμει ται ο λυ ὑ ὠν τον Α α δα α αμ τη

η ἡς κα τα α α α ρας ο ε ε τα α ζων καρ δι

α ας καὶ αὶ νε ε φρους α δι κω ὠ ὠς ε τα α α ζε ε

ε ε ται εἰ ρ κτη ἡ ἡ κα τα κλει εἰ εἰ εἰ ε

ε ε ε ται ο τηην α α α βυ υ υσ σον κλει ει ει ει

σας Πι λα τω πα ρι ι στα α ται ω ω τρο ο μω ω

πα α ρι ι ι στα αν ται αι ου ρα α νων αι

αι Δυ υ υ να α α μει εις ρα πι ζεται χει ρι ι

του πλα σμα α α το ο ος ο ο Πλα α α στης ξυ λω

κα α τα κρι ι ι ι νε ε ε ε ται ο κρι ι

ων ζω ων τας και αι νε ε ε κρους τα φω κα τα κλει

ει ει ε ε ε ε ε ε ται ο κα θαι αι ρε ε

ε τη η ης του Α α α α δου ο παντα φε ρω

ων συ υμ πα α θω ως και παντας σω ω σα α ας τη

ης α α α ρας α νε ξι κα κε Κυ ρι ι ε δο ο ο

ξα α α α α σοι οι οι οι οι οι οι

Εὐαγγέλιον Ματθαίου Ἀγιογράφου

Εἵσοδος

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκι

Ἦχος ᾠ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.505*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν

Π α σα η κτι σις η λλοι ου το φο βω θε ω ρου σα α α

σε εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νον Χρι ι στε ο

η λι ο ο ο ος ε ε σχο τι ι ι ζε ε ε ε το

ο και γης τα θε με ε λι ι α η συν ε ε τα

ρα α α α τ τε ε ε ε το τα παν τα συν ε πα

α σχον τω τα παν τα κτι ι ι σα α α αν τι

ο εκ ου σι ως δι η μας υ υ πο ο μει

νας Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

τὸ ἴδιον

Ἦχος Δι

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Λ α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο

μος ι να τι με λε τα α α α α κε ε ε ε

να ι να τι την ζω ην των α πα α αν των θα

να τω κα τε δι ι ι κα σε με γα θα α αυ

μα α ο τι ο κτι στης του κο ο σμου εις χει ρας α

νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και

ε πι ξυ λου αν υ ψου ου ται αι ο φι λα α

α α αν θρω ω ω ω προς ι να τους εν Α δη δε

σμων ωτας ε λευ θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο

ον τας μα κρο θυ με Κυ ρι ε δο ο ο ξα α

α α σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Σ η με ρον σε θε ω ρου σα η α μεμ πτο ο ος παρ

θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ τω

ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω

ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την καρ δι ι ι ι

α αν πι ι ι κρωσ και στε να ζου σα ο δυ νη

η ρωσ εκ βα α α θου ους ψυ υ υ χης πα

ρει ας συν θρι ξι κα τα ξε νου σα α α α κα τε ε

τρω υ χε ε ε ε το δι ο και το ο στη η η

θος τυ πτου σα αν ε κρα αγε γο ε ε ρω ω ως

οι μοι θει ει ον τε ε ε κνο ον οι μοι το

φω ω ως του κο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ

ο ο φθα αλ μω ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε

ε ου ου ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω

μα α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε ε γου ου

ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο

ο ξα α α σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

ρω ω ως τε κου σα ε βο ο ο ο ο α α πι

ι ι κρωσ Υι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε

ε δυ τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω καθ ο ραν

σε α δι ι ι ι κως σταυ ρου ου ου ου με ε ε ε

νον σπευ στον ουν α να α α α στη η η η θι ο

πως ι δω κα α γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε

ρον ε εξ α να α α στα α α α σιν

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.523*

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ως παρ

ἰ στα ται αι αι Πι ι λα α τω και σταυ ρω πα ρα δι

δο ται ο Κτι στης τω ω ν α α πα α αν των ως

α μνος προσ α γο με ε νος τη ι ι δι ι ι α α

βου λη η η η σει τοις η η λοις προ οσ πη η

η η γνυ υ υ υ ται και τη ην πλε ε ευ ρα α αν κε

εν τα α α ται και τω σπογ γω ω προσ ψα α

α αυ ε ε ε ε ται ο ο μα αν να ε επ ομ βρη η

η η σας τας σι α γο ο νας ρα α πι ζε ται

ο λυ τρω ω τη ης του κο ο ο σμου ου και υ πο

των ι δι ων δου λων εμ παι ζε ται ο πλα α στης

Πνευματικῶς

Πνευματικῶς

ὡς ἡ παρανομος υναγαωωω

γητον βασιλευσ της κτισεως καταεεδι

ικασεεθαναααατωμηαιδεσθει

εισαταςεεευεεεργεεσειιαςαςανα

μιιμνηηησκωνπροησφααλιιζεε

τολεεγωνπροοςαααυτουςλαος

μουτιεποιησααυυυυμινουθαυ

ματωνενεεπληησαατηνΙιουδαιαιαι

αιανουνεκρουςεεξαανεστησαμονωω

ω τ ω ω λ ο ο ο γ ω ο υ π α σ α ν μ α α λ α α κ ι

ι α ν ε θ ε ε ρ α α π ε υ σ α α κ α ι ν ο ο ο ο σ ο ν

τι ο υ ν μ ο ι α ν τ α π ο ο δ ι δ ο τ ε ε ι σ τ ι α μ ν η η η μ ο

ν ε ι ε ι τ ε ε ε ε μ ο υ α ν τ ι τ ω ν ι ι ι α α

μ α α α τ ω ν π λ η γ α α σ μ ο ι ε ε π ι θ ε ε

ε ε ν τ ε σ α ν τ ι ζ ω η η η σ ν ε κ ρ ο υ ν τ ε σ κ ρ ε μ ω ν

τ ε σ ε π ι ξ υ υ υ λ ο υ ο υ ω σ κ α κ ο υ ο υ ρ γ ο ο ν τ ο ο

ο ν ε ε ε υ ε ε ρ γ ε ε τ η ν ω σ π α ρ α α ν ο ο μ ο ο ν

τ ο ν ν ο ο μ ο δ ο ο ο ο τ η ν ω σ κ α τ α κ ρ ι τ ο ν

τ ο ν π α ν τ ω ν Β α α α σ ι ι λ ε ε ε α μ α κ ρ ο ο

ο ο ο θυ υ υ υ με Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξαα

α α σοι

Και νυν...

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.527*

Και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Φο βε ε ρον και πα ρα α δο ο ξο ον μυ στη

η ρι ι ο ον ση με ρον εν ε ρ γου ου ου με ε νον

κα αθ ο ρα α α α ται ο α να φη ης κ ρα α τει

ται δε σμει ται ο λυ ων το ον Α α δα α αμ τη ης κα

τα α α α ρας ο ε τα ζων καρ δι ι ας και νε

ε φρου ους α δι ι κω ω ως ε τα α α ζε ε ε ε

ται ειρ κτη η η κα τα α κλει ει ει ει ε ε ε ε

ται ο την α α α βυ υσ σον κλει ει ει ει

σας Πι λα τω πα αρ ι ι στα α ται ω τρο ο

μω ω πα αρ ι σταν ται ου ρα νων αι δυ να α α

μει εις ρα πι ζε ται χει ρι του πλα σμα το ο ος ο

ο Πλα α α στης ξυ λω κα α τα κρι ι ι ι

νε ε ε ε ται ο κρι νων ζω ων τας και αι νε ε

ε κρους τα φω κα τα κλει ει ει ε ε ε ε ε ε

ται ο καθ αι αι ρε ε ε τη ης του Α α α α

δου ο παν τα φε ε ρω ων συμ πα α θω ως και

παν τας σω ω σα α ας τη ης α α α ρας α νε

ξι κα κε Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α σοι

* α σοι οι οι οι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εἵσοδος

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος ᾠ̣ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.244/691*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν

Π α σα η κτι σις ηλ λοι ου το ο φο ο ο βω θε

ωρ ρου σα σε εν Στα αυ ρω κρε μα με ε νο ον Χρι ι στε

ε ο η λι ι ος ε σκο τι ι ζε ε το ο και

γη ης τα θε με ε λι ι α συν ε τα

ρα α α α α α ατ τε το τα παν τα συν

ε ε πα α σχον τω τα παν τα α κτι ι ι σα

α α αν τι ο ε κου σι ως δι η μας υ υ πο ο

μει ει να ας Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ^{χ π ρ} ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ ^{π ρ} υ υ ρι ι ι ον ^{π ρ} τὸ ἴδιον

Ἦχος ^ⲓ Δε

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.245/692*

^χ Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος ^ⲓ α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^χ ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον ^ⲓ

Λ α ος δυσ σε βης και πα ρα α α νο μος ^ⲓ

ι να α τι ι με λε τα κε ε να α ι να α τι ι την

ζω η η ην των α πα α α αν των ^ⲓ θα να

α τω ω κα τε δι ι ι κα α α α σε με ε

ε γα α α θα α αυ μα α ο τι ο κτι στης του ου κο

ο ο σμου εις χει ρας α νο μων πα α ρα δι

ι ι δο ο ο ο ται και ε πι ξυ λου α

νυ ψου ου ται αι ο φι ι λα αν θρω ω ω ω πος

ι νατους εν α α α δη δε σμω ω ω τας ε λευ θε

ρω ω ση κρα α α α α α ζο ο ο ον

τας μα κρο ο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ο

ο ο ξα σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

η με ρον σε θε ω ρου σα η α με εμπτος Παρ

θε ε ε νο ος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α νααρ

τω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε ε νη

μη η τρω α σπλα α αγ χνα ε ε τε τρω το την καρ

δι ι ι α αν πι ι κρω ως και στε να α α ζου ου

σα ο δυ νη η ρως εκ βα α α θους ψυ υ χη ης πα

ρει ας συν θρι ξι κα τα ξαι αι νου ου σα α κα

τε τρυ υ υ χε ε ε ε το δι ο και το

στη η θο ος τυ υ πτου ουου σα α νε κρα γε γο ο ο

ε ρω ω ω ως οι οι μοι θει ει ο ο ον τε ε

ε κνο ον οι μοι το φω ω ω ως του ου ου κο ο ο

σμου ου τι ε ε δυ υς ε ε εξ ο ο ο φθαλ μω ων

μου ο α μνο ο ος του Θε ε ου ου ο θεν αι στρα τι

αι των α σω ω μα α α των τρο ο ο μω συν ει χο

ον το λε ε ε ε γου ου ου ου σαι α

κα τα α α λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ο ο ο

ο ο ξα σοι

αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου ου βλε που σα κρε ε ε μα α με ε νον

Χρι ι στε ε σε το ον πα α αν τω ων κτι στη ην και

αι Θε ε ε ο ον η σε α σπο ο ρω ω ως τε κου

ου σα ε βο ο ο α α πι ι κρω ω ω ως Υι

ε ε ε ε ε ε μου ου ου που ου το ο κα α

α α αλ λο ο ο σ ε ε ε δυ υ υ τη ης

μορ φη η η ης σου ου φε ρω κα θο ρα α α α

α αν σε α δι ι ι ι ι κως σταυ ρου ου ου

ου ου ου με ε ε ε ε νον σπευ σο ον ουν α να α

α στη η η η η θι ι ο πωως ι δω κα α

γω σου τηην εκ νε κρων τρι ι η η με ε ε ρον

εξ α να α α α α α α α α στα σιν

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.272/719*

Ο τι εκραται ωθη το ελεος αυ

του εφη μας και η αληθεια του Κυριου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω να

η η με ε ε ρον ο Δε σπο της της κτι ι σε

ε ως πα ρι στα α α ται αι αι Πι ι λα α α

τω και σταυρω ω ω ω πα α ρα α δι δο ο ται ο

κτι στη ης τω ων α πα α α αν των ως α μνο ος

προσ α γο ο με ε νος τη ι δι ι ι ι α

α βου λη η η η σει τοις η η η λοις προσ πη

η η γνυ υ υ υ ται αι αι αι αι και αι αι αι την πλε

ευ ραν κεν τα α α α α ται αι και τω σπο

ο ο ο ογ γω προσ ψα αυ ε ε ται αι ο μαν

να α ε ε πομ βρη η η η σας τας σι α

γο ο ο ο νας ρα α πι ι ζε ε ται αι ο λυ τρω

της του ου κο ο ο ο σμου και υ πο των ι δι

ων δου ου ου λων εμ παι αι αι αι ζε ε ε ε ται

ο πλα α στη η ης των α πα α α αν των

ω ω Δε ε σπο ο ο του ου φι ι ι λα α ανθρω ω

πι ι ι ας υ πε ε ερ των σταυ ρουν των πα ρε

κα α α α α λει ει τον ι ι δι ι ι ον

Πα τε ε ρα λε ε ε ε γων α α α α φες

α αυ τοι οισ την α μα αρ τι ι ι α α αν τα

α α αυ τη ην ου γα αρ οι δα σι ιν οι α α

α α νο ο ο ο μοι οι τι α δι ι κως πρα α α

α α α τ του σι

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά

Νεεεεε Δοοοοο ξα Παατρι ιιι και αιαι

Υι υι ωωωωω και α γιιιιιιιι

ωωω Πνεεεεε μααααααααα

ωωωωω πωωωωω η παρανομοος συν

ααααα ααααα ααααα ααααα ααααα

το λε ε γων προ ος α α αυ τους λα ο ο ο

ο ος μου τι ε ποι η σα υ μι ιν ου ου θα

αυ μα α α α των ε νε ε ε πλη η σα την Ι ι ι

ι ου δαι αι αι αι αι α αν ου ου ου νε ε κρου ους

εξ α νε ε στη η η σα μο ο νω τω ω ω λο ο

ο ο ο ο ο γω ου πα σα αν μα α λα

κι ι ι α αν ε θε ρα α πε ε ευ σα α και αι νο

ο ο ο ο ο ο ο σον τι ι ι ου ουν μοι αν

τα πο δι ι ι ι ι ι ι δο ο τε εις τι

ι α α μνη η μο ο νει ει ει τε ε ε ε ε μου ου αν

τι των ι α α μα α α των πλη γας μοι

οι οι ε ε πι ι θε ε ε ε ε ε εν τες

αν τι ι ζω ω η ης νε κρου ου ουν τε ες κρε μω

ων τε ες ε ε πι ι ξυ υ υ υ λου ου ου ως κα κου ου ου

ουρ γο ον τον ευ ερ γε ε ε ε ε ε ε ε

τη η η η ην ως πα ρα α νο ο ο μο ον τον

νο ο μο δο ο ο ο την ως κα τα α κρι ι ι

τον τον πα τω ω ων βα α α σι ι λε ε ε α

μα κρο ο ο ο θυ υ υ υ με ε Κυ υ ρι ι ε

δο ο ο ο ο ο ο ξα σοι

Και νυν...

Και αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει

και αι ει εις τους αι αι ω ω ω να ας των αι ω ω

ω νω ω ω ω ω ων α α μην

Φο βε ε ρον και πα ρα δο ο ξον μυ υ στη η

ρι ι ο ον ση η η με ε ε ε ρο ο ον εν ερ

γου ου με ε νο ον κα α θο ρα α α α ται ο

α να φης κρα α τει ει ει ει ται δε ε σμει ει ει ει ει

ει ει ται ο λυ υ υ υ ω ων τον Α δα α αμ τη

ης κα α τα α α α α α ρας ο ε τα α α

ζων καρ δι ι α ας και νε ε φρους α δι ι ι κως ε

τα α α α α α ζε ε ε ε ται ειρ

κτη η η η κα τα κλει ει ε ε ε ε ε ε ε

ται ο την α α α α α βυ υσ σο ον κλει ει

ει ει ει ει ει σας Πι λα α α α τω πα α

ρι ι στα α ται ω ω ω ω ω τρο ο ο

ο ο ο μω ω πα α ρι ι στα α αν ται ου ρα α

νω ω ω ω ων αι αι δυ υ να α α α α α α α

μεις ρα α πι ζε ται χει ρι του πλα α σμα α α τος ο

Πλα α α στη ης ξυ λω ω κα α τα χρι ι ι

νε ε ε ε ται ο χρι ι νων ζω ων τας και αι νε

ε ε κρους τα α φω ω ω κα τα κλει ει ε ε

ται ο κα θαι ρε ε ε ε τη ης του Α α

α α δου ο παντα φε ε ρω ω ων συμ πα α θω ω

ω ως και παν τας σω σα ας τη ης α α ρα ας α

νε ξι ι ι ι κα α α α κε ε Κυ υ ρι ι ε

δο ο ξασοι οι οι οι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Εἵσοδος Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.125*

ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν

Π α σα η κτι σις ηλ λου το ο φο ο ο βω θε ω

ρου ου σα α σε εν Σταυ ρω κρε μα α με νο

ο ον Χρι ι ι στε ο η λι ι ο ο ο ος

ε ε σχο τι ι ι ι ζε ε ε το ο και γης τα θε

με ε λι ι α συν ε τα ρα α α α

α ατ τε ε το τα παν τα συν ε ε ε πα

α α σχον τω τα παν τα α κτι ι ι σα α αν

τι ο ε κου σι ως δι η μας υ υ πο ο

μει ει ει να ας Κυ υ ρι ι ι ε δο ο ο ξα α

α σοι π ρ

* και ουτω α συ νε ε τα ρα α ατ τε ε ε

νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον το ιδιο

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.127*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

λα ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α κε ε ε να ι

να τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να α τω

ω κα τε δι ι ι κα α α σε με ε γα α α θα

α αυ μα α ο τι ο κτι στης του κο σμου εις χει

ρας α νο ο μων πα ρα δι ι ι δο ο ο

ται και ε πι ξυ λου α νυ ψου ται ο φι

λα α αν θρω πος ι να τους εν Α δη δε σμω τας ε

λευ θε ρω ω σης κρα α α ζο ο ον τας

μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Σ η με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η

α α με ε εμ πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Στα αυ

ρω λο ο γε ε α ναρ τω ω ω με ε ε νον

ο δου ρο με ε νη μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε

τε τρωτο την καρδιαν ανπι κρωσ και

στε ενα ζουου σα οδυ νη ρωσ εκ

βαα τουους ψυχης παρειας συνθριξι

κατα ξενουσα ααακα τετρου υυχεεε

τοδιο και τοστηθος τυπτουουσα ανεε

κραγεεγοερωσ οιμοιθειειοοοντεεε

κνονοιμοιτωφωωωωσ τουουουκοοοσμου

ουτιεδυξε οφθαλμων μου ο Αμνος του Θε

ουοοθεναιστρατιαιτων Ασωμααατων

τρομωσυνειχοοντολεεεγουουουσαια

κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε νον Χρι στε

σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο ρω

ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι ι

κρω ως Υι ε ε ε ε μου ου που το καλ λο ος

ε δυ υ τη ης μορ φη η ης σου ου φε ρω κα

θο ο ρα α αν σε α δι ι ι κως σταυ ρου ου ου με ε

ε νον σπευσον ουν α να στη η θι ο πως ι δω κα

γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον ε ξα α να α

α στα α α σιν

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.144*

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ως πα

ρι στα α α ται αι αι Πι λα α α τω και Σταυ

ρω πα ρα δι ι δο ο ο ται ο κτι ι

στη η ης τω ωων α πα α αν των ως α μνος προς

α γο με ε νος τη ι δι ι ι ι α α βου λη η

η σει τοις η η η λοις προς πη η η η γνυ υ

υ ται και την πλε ε ευ ρα α αν κεν τα α α ται

και τω σπογ γω προς ψα α αυ ε ε ε ται ο ο ο

μα αν να ε ε πομ βρη η η σας τας σι

α γο ο να ας ρα α πι ι ζε ε ε ται

ο λυ τρω τη ης του ου ου κο ο ο σμου ου και

υ πο των ι δι ων δου ουου λων εμ παι ζε ε ται αι

ο ο ο πλα α στης τω ωων α πα α αν των ω ω

ω Δε σπο ο ο του ου φι ι ι λα α αν θρω πι ι ι

ας υ περ των σταυ ρου ουν τωων πα ρε κα α α

λει ει τον ι ι δι ι ι ο ο ο ον Πα τε ε ρα

λε ε ε γων α α α φε ε ες αυ τοις την

α μαρ τι ι ι αν τα α αυ την ου γαρ οι δα

σι ιν οι α α α νο ο ο μοι τι α δι ι ι

κωςπρα α ατ του ου ου σιν

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.146*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνευματικά

Πνευματικά

ὡς ἡ παρανομία ἀγαγῆ

τον βασιλεία της κτισῆς

καταείδι ἰκασεθῆνα

τωμηαι δεσθεισατας εεε ευερ

γεσι ιιιασ αναμινηηησκωνπρο

ησφαλιιζεεετολεεεγωνπροοςα

ααυτους λαοςμουτιεποιηησαα

αυμινουθαματωνενεεπληηη

σααατην Ιιουδαιαιαιαιαν

ου νε κρους ε ε ξα α νε ε στη η η σα

μο ο νω ω ω τω λο ο ο ο γω ου πα σαν

μα λα α κι αν ε ε θε ε ε ρα α α α πευ

σα α και νο ο ο ο ο σον τι ουν μοι αν τα πο

δι ι δο ο ο ται εις τι α μνη η η μο νει ει

ει τε ε ε ε μου αν τι τω ω ων ι ι ι

α μα α α α των πλη η γα α α ας μοι ε ε πι

θε ε ε ε εν τες αν τι ζω η η ης νε κρου

ου ουν τες κρε μω ων τε ες ε πι ι ξυ υ

υ λου ουως κα κου ουρ γο ον το ο ον ε ε ευ ερ γε

ε ε την ως πα ρα α νο ο ο μο ο ο ον τον νο

ο μο δο ο ο ο ο την ως κα τα κρι τον των

πα αν τω ω ων Βα α α σι λε ε ε α Μα

κρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο θυ υ με Κυ υ

ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Και νυν...

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.148*

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Φ ο ο ο βε ρον και πα ρα α δο ο ο ξον μυ

στη η η η ρι ι ι ο ον ση η η με ε ε ε

ρον ε νερ γου ου ου ου με ε ε ε νον κα α

θο ρα α α α ται ο α να φησ κρα α τει

ται δε σμει ται ο λυ υ ων τον Α α δα α αμ τη ης

κα τα α α α α ρας ο ε τα ζων καρ δι ι α ας

και αι αι νε φρους α δι ι κω ω ως ε τα α α α

α ζε ε ε ε ται ειρ κτη η η κα τα α

κλει ει ε ε ε ται ο τη ην α α α α βυ σσον κλει

ει ει ει ει σας Πι λα τω πα ρι ι στα α α ται

ω ω τρο ο μω ω πα α ρι ι στα α αν ται ου

Ήχος 4̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.173*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν

Π α σα η κτι σις ηλ λου ου ου ου το ο φο

ο ο βω θε ω ρου σα α σε εν Σταυ ρω κρε μα με ε

νον Χρι ι στε ο η λι ι ος ε σκο τι ι ζε ε το

ο και γης τα θε με ε λι ι α συν ε τα ρα

α ατ τε ε ε ε το τα παν τα συν ε πα α σχον

τω τα παν τα α κτι ι ι σα α α αν τι ο ε

κου σι ως δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε

δο ο ο ξα α α α σοι

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

τὸ ἴδιον

Ἦχος Δι

πρωτ. Κων. Παταγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.174*

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

λ α ο ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο

μος ι να τι με λε τα α α κε ε ε ε να

ι να τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να τω κα

τε δι ι ι κα α α α σε με γα α α θα α

αυ μα ο τι ο κτι στης του ου κο ο ο σμου εις χει ρας

α νο ο μων πα ρα δι ι ι δο ο ο ο ται και

ε πι ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α αν θρω ω

ω ω προς ι να τους εν α α δη δε σμω τας ε λευ

θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο ον τας μα κρο

θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

Χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Χ η με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η α με ε εμ

πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ

τω ω ω ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη

μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε ε τρω ω το την καρ

δι ι ι αν πι ι κρω ως και στε να α ζου ου ου

σα ο δυ νη η ρως εκ βα α α θους ψυ χη ης

πα ρει ας συν θρι ξι κα τα α α ξαι αι νου ου σα κα

τε τρυ υ υ υ χε ε ε ε το δι ο ο και το

στη θος τυ υ πτου ου σα α νε κρα α γε ε ε γο ε ε

ρω ω ω ως οι μοι θει ει ει ο ο ον τε ε ε

κνο ον οι οι οι μοι το φω ω ω ω ως του ου κο ο ο

σμου ου τι ε δυς εξ ο φθαλ μω ωων μου ο α

μνο ο ο ο ος του ου Θε ε ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι

των α σω ω μα α α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε

ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ι ε

ε δο ο ο ξα α α α σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

ρω ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι ι

κρω ως Υι ε ε ε μου ου ου που ου το

κα α α α λ λο ο ο ος ε ε ε δυ της μορ

φη η η η η ης σου ου ου φε ρω κα θο ρα α αν σε

α δι ι ι ι κω ω ως σταυ ρου ου με ε ε ε νον

σπευ στον ουν α να α α στη η η η θι ο πως ι

δω κα α γω σου την εκ νε κρωντρι η με ερον εξ α α
να α α στα α α α σιν

* Υι ε ε ε μου ου που το καλ λοος ε ε δυ τη

ης μορ φη η η ης σου ου

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.197*

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω να

η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ε ως πα

ρι στα α α ται αι αι Πι ι λα α α τω και Σταυ

ρω ω πα ρα δι ι δο ο ται ο κτι στης των α α α

πα α αν τω ων ως α μνος προσ α γο με ε νος τη ι

δι ι ι α α βου λη η η η σει τοις η η λοις

προσ πη η η η γνου υ υ υ ται και την πλευ ρα α αν κε

εν τα ται και τω σπογ γω ω προσ ψα α αυ ε ε ε

ε ται ο μαν να ε πομ βρη η η η σας τας σι

α γο ο να ας ρα α πι ι ζε ε ται ο λυ τρω της

του κο ο ο ο σμου και υ πο των ι δι ων δου λων εμ

παι ζε ε ται ο πλα α στης τω ων α πα α α αν των

ω Δε σπο ο του φι λαν θρω πι ι ι α ας υ περ

των σταυ ρουν των πα ρε κα α α λει τον ι δι ον Πα τε ε

ρα λε ε ε ε γων α φες α αυ τοις την α μαρ

τι ι ι α αν τα α αυ την ου γαρ οι δασιν οι α

α νο ο ο ο μοι τι α δι ι κως πρα α ατ του ου

ου ου σι

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.198*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

ω πω ως η πα ρα α νο ο μο ος συν α

γω ω γη τον βα σι λε α α τη ης κτι σε ε

ω ως κα τε δι κα σε ε θα α να αα α α τω μη

αι δε σθει ει ει σα τας ευ ερ γε σι ι ι ι α α ας

ας α να μι μνη η η η η η σκων προ η σφα

λι ι ζε ε το λε ε γων προ ος α α αυ τους λα

ο ος μου τι ε ποι η η σα υ υ μι ι ι ιν ου

θα αυ μα α α των εν ε ε πλη η σα α την Ι ι ου δαι

αι αι αι αν ου νε κρους εξ α νε στη η σα α μο ο

νω ω ω τω ω λο ο ο γω ου πα σαν μα λα

κι αν ε θε ρα πευ σα και αι νο ο ο ο ο σον

τι ουν μοι αν τα πο δι ι δο ο τε εις τι α μνη

μο νει ει τε ε ε ε μου αν τι τω ω ων ι ι ι

α α μα α α των πλη γα α ας μοι οι ε ε

πι θε ε ε εν τες αν τι ζω ω η ης νε κρου ου ουν τε

ες κρε μω ων τε ες ε πι ι ξυ υ υ υ υ λου

ου ως κα κου ουρ γο ον το ο ον ε ε ευ ε ερ γε

ε ε την ως πα ρα α νο ο ο μο ον τον νο ο

μο δο ο ο ο την ως κα τα α κρι ι ι τον τον παν

των βα σι λε ε ε ε ε α α μα κρο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μα κρο ο θυ υ

κα τα α α α ρας ο ε τα α α ζων καρ δι ι α ας

και νε ε φρους α δι ι κω ω ως ε τα α α ζε ε

ε ε ται ειρ κτη η η κα τα κλει ει ει ει ε ε ε ε

ται ο την α α α βυ υσ σον κλει ει ει ει σας Πι

λα τω πα ρι ι στα α ται ω τρο ο μω ω πα α

ρι ι στα α αν ται ου ρα νων αι αι αι δυ υ υ

να α α μει εις ρα πι ζε ται χει ρι του πλα σμα α

α το ο ος ο ο πλα α α στης ξυ λω κα τα κρι

ι ι νε ε ε ε ται ο κρι νων ζω ων τας και

αι νε ε ε κρους τα φω πα ρα δι ι δο ο ται ο

κα θαι ρε ε ε ε ε τη ης του α α α α δου ο

παν τα φε ρων συ υ υμ πα α θως και παν τας σω ω

σα α ας τη ης α α α ρας α νε ξι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α νε ξι ι κα α κε

Κυ υ υ ρι ι ε δο ξα σοι οι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Εἵσοδος Λουκάς Λουκά

Ἐπιλύχνιος Ἐὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός 1850 σ.213*

Φ ω ω ως ι ι ι ι λα α α α ρο ο

ο ο ον α α α γι ι ι ι ι α α α ας

δο ο ο ο ο ξη η ης α α α α θα α α

α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α κα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ουου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι εν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ε ρα α α α α

σε ε ε ε ε δο ο ξα α α α α ια α α α ζει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Ἑσπέραις προκείμενον

Λουκάς Λουκά

Ἰωάννου Βακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Ἑσπερινός-Απόδεικτον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης α θα

να α του Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι ου μα

κα ρος Ι η σου ουου Χρι ι ι ι στε ελ θο

ο ο ον τες ε πι την η λι ου δυ υ υ σιν ι

δον τες φως ε σπε ρι νον υ μνου μεν Πα τε ε ρα

Υι ον και α α α γι ον Πνε ευμα Θε ον α ξι

 ο ο ον Σε εν πα α σι και ρις υ μνει ει ει σθαι φω

 ναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ου ζω η η η

 η η η ην ο δι ι δου ουους δι ο ο ο ο κο

 ο σμος σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ει

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἑσπέρας προκείμενον

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἄργοςύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
 Βυζαντινός Ἑσπερινός
 1993 σ.167*

Φ ως ι λα α ρο ο ον α α α γι ι ι ι ι

 ας δο ο ξης α θα να α α του ου Πα

 α α τρος ου ρα νι ι ι ι ι ουου ου ου

 α γι ουου ου μα α κα α α ρος Ι η σου ου

ου Χρι ^{ΜΕΛ} ι ι ι ι στε ελ θο ο ον τες ε

πι ^{ΔΙ} ι τη η η η η η η ^{ΓΑ} λι ι ι ου ου ^Μ δυ υ υ σιν

ι ^{ΔΙ} δο ον τε ες φω ^Μ ως ε ε ^Μ σπε ε ρι ι ι ι

νο ον ^{ΔΙ} υ υ ^Μ μνου ου ου ου ου ^Μ ου ^Μ με ε ε εν Πα

τε ε ε ε ρα α ^{ΒΣ} Υι υι υι ον και α α γι

ι ον Πνε ^{ΔΙ} ε ε ευ μα α Θε ε ε ον α α

ξι ^{ΒΣ} ι ι ο ο ο ο ον σε ε ε εν πα α σι

ι ι ^{ΜΕΛ} και αι αι ροι οι οις υ ^{ΔΙ} μνει ει σθαι φω ναις

αι αι αι ^{ΔΙ} σι ι ι ι αις ^Μ Υι υι ε Θε ου ζω

ω ω η η η η η ^Μ ζω η η η η η η ο δι

 ι ι δους δι ο ο ο ο ο κο ο ο ο ο

 σμος σε ε δο ο ξα α α ζει ει

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἑσπέρας προκείμενον

Λουκάς Λουκά

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

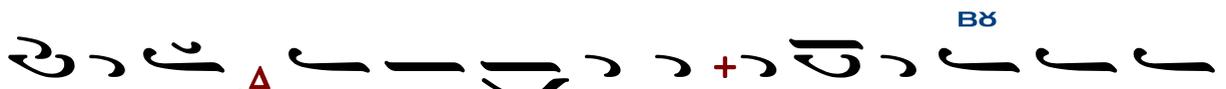
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
 Τρίτομος Ἀνθολογία
 Τόμος α΄ Ἑσπερινός
 Θεσσαλονίκη 1986 σ.309*

 Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ο ξης α

 θα να α α του Πατρος ου ρα νι ι ου α γι ου

 μα κα ρος Ι η σου Χρι στε ελ θον τες ε πι την

 η λι ι ου δυ σιν ι δον τες φως ε σπε ρι

 νον υ μνου μεν Πα τε ε ρα Υι ον και α

 γι ον Πνε ε ευ μα Θε ον α ξι ο ο ον σε εν πα

α σι και ρις υ μνει σθαι φω ναι αις αι σι αις Υι
 ε Θε ου ζω ην ο δι δους δι ο ο κο σμος
 σε ε δο ξα α ζει ει ει

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἑσπέρας προκείμενον

Λουκάς Λουκά

Θίς τόν Στίχον

Στιχηρά αὐτόμελα

Πέτρου Βυζαντίου

χορός β'

Ἦχος Δι

Πέτρου Βυζαντίου
Ειρμολόγιον 1825 σ.150*

Ο ο τε ε εκ του ζυ λου σε νε κρον ο Α ρι μα
 θαι ας κα θει ει λε την των α πα αντων ζω ην σμυρ νη
 και σιν δο νι σε Χρι στε ε κη δευ σε και τω πο θω
 η πει γε το καρ δι α και χει ει λη σω μα το α κη

ρα τον σου πε ρι πτυ ξα σθαι ο μω ως συ στελ λο

με νος φο βω χαι ρων α νε βο α σοι δο ξα τη συγ

κα τα βα σει σου φι λαν θρω πε

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ

ρι ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω ω ω σα α α

το

Ο ο τε ε εν τω τα φω τω και νω υ περ του παν

τος κα τε τε ε θης ο Λυ τρω τη ης του παν τος Α δης

ο παγ γε λα στος ιδων σε ε πτη ξεν οι μο χλοι

συν ε τρι βησαν ε θλα σθη σαν πυ υ λαι μνη μα τα η

νοι χθη σαν νε κροι αν ι σταν το το τε ε ο Α δαμ

ευ χα ρι στως χαι ρων α νε βο α σοι δο ξα τη

συγ κα τα βα σει σου φι λαν θρω πε

Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τις ουσα λευ θη η η σε ε ε ται

Ο τε εν τω τα φω σαρ κι κως θε λων συν

ε κλει σθης ο φυ υ σει τη της θε ο τη τος με

ων α πε ρι γρα πτος και α δι ο ο ρι στος τα θα να

του α πε κλει σας τα μει α και Α α δου α παν τα ε

κε νωσας Χρι στε βα σι ι λει α το τε ε και το Σαβ βα

τον του ου το θει ας ευ λο γι ας και δο

ο ξης και της σης λαμ προ τητος η η ξι ωσας

τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε

εις μα κρο τητα η με ε ρων

Ο τε ε αι δυ να μεις σε Χρι στε πλα νον

υπ α νο μων ε ω ω ρων συ κο φαν του με νον

ε φριτ τον την α φα τον μα κρο θυ μι ι αν σου και

τον λι θον του μνη μα τος χερ σι σφρα γι σθε εν τα αις

σου την α κη ρα τον πλευ ραν ε λο ογ χευ σαν ο μω

ωστη η μων σωτη ρι ι α και ρουσαι ε βοων σοι

δο ο ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρω

πε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Δοξαστικὸν

Λουκάς Λοιζιάδης

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

χορὸς β'

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.371*
(διασκευή Γερασίμου μοναχοῦ)

Ο ο ο ο τε ε ε εκ του ου ξυ λου ου σε

ε νε ε ε κρον ο ο Α ρι μα θαι α ας κα α

θει ει ει λε την τω ων α α α πα α αν των

ζω ω ην σμυ υ υ υρ νη και σι ιν δο νι ι σε Χρι

στε ε ε ε κη η η δε ε ε ευ σε και τω

Ο ο ο ο τε ε ε εν τω ω τα φω ω τω

ω και αι αι νω υ πε ερ του παν τος κα α τε ε

τε ε ε θης ο Λυ υ τρω ω ω τη η ης του

πα αν τος α α α α δης ο πα αγ γε λα α στος ι

δω ων σε ε ε ε ε πτη η η η ξεν οι μο

χλοι οι οι συ υν ε τρι ι βησα α αν ε θλα σθη η σα αν

πυ υ υ λαι μνη η η η ματα η η νοι χθη η σαν

νε κροι α αν ι ι ι στα α α αν το το ο ο

ο ο τε ε ο Α δαμ ε ευχα α ρι ι ι στως και αι

αι ρων αν ε βο α α σοι οι δο ο ο ξα τη συγ

κα τα βα ασει σου Φι ι ι λα αν θρω ω ω πε

Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τισουσα λευ θη η η σε ε ε ται

Ο ο ο ο τε ε ε εν τω ω τα φω ω σα

αρ κι ι ι κως θε ε λων συν ε κλει σθη ης ο ο

φυ υ υ σει τη ση ης θε ε ε ο τη η τος

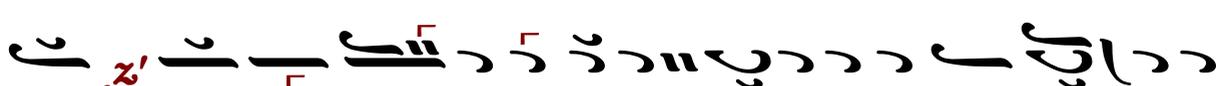
με ε ε ε νων α πε ε ρι γρα α πτος και α α δι ι

ο ο ο ρι ι ι ι στος τα θα να α α του ου α

πε ε κλει σα α ας τα μει α α και αι α α

δου α α α α παν τα ε ε κε νω ω σας Χρι στε βα α

ι ι α α α αν σου και τον λι ι ι θο ον του
 μνη η μα το ο ος χερ σι σφρα α γι ι σθε ε εν
 τα αι αι αι αις σου την α α κη ρα α τον πλευ ραν ε
 ε λο ο ογ χε ε ε ευ σαν ο ο ο ο ο μω ω σ τη
 η μων σω ω τη η ρι ι ι α χαι αι αι ρου σαι
 ε βο ωων σοι οι δο ο ο ξα τη συγ κα τα βα α
 σει σου Φι ι ι λα αν θρω ω ω πε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Δοξαστικὸν

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς β'

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.150*

Ο ο ο ο τε ε ε ε ε ε εκ του ου ου

ξυ υ λου ου σε ε ε ε νε ε ε κρον ο Α

ρι μα θαι αι α ας κα α θει ει ει ει ει ει ει

λε την των α πα α α α ααν των ζω ω ην

σμου υ υ υρη και αι αι σι ι ι ιν δο ο νι

σε ε ε Χρι στε ε ε ε κη η η η δε ε ε

ευ σε και τω πο ο ο θω η η η πει ει γε

ε το ο ο καρ δι ι ι α α και αι χει

ει ει ει ει ει ει λη σω ω ω ωμα

το ο ο α α α α κη η ρα το ο ονσου πε

ε ε ρι πτυ υ υ υ ξα α α α σθαι ο ο ο

ο μω ω ω ω ω σ υ σ τε λ ο ο ο με ε νο ος

φο ο ο ο ο ο ο βω και αι αι αι ρων

α α νε ε κρα αυ γα α ζε ε δο ο ο ο

ξα τη συγ κα τα βα α α σει σου ου φι ι ι

λα αν θρω ω ω πε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.151*

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το ε νε δυ σα το ο

Κυ ρι ος δυ ναμιν και περι ι ε ζωσατο

Ο ο τε εν τω τα φω τω και νω υ περ του παν

τος κα τε τε ε θης ο λυ τρω τη ης του παν τος

Α δης ο παγ γε λαστος ι δων σε ε ε πτη η ξεν

οι μο χλοι συν ε τρι βη σαν ε θλα σθη σαν πυ υ λαι

μνη ματα η νοι χθη σαν νε κροι α νι ι στα αν το το

τε ε ο Α δαμ ευχα ρι ι στως χαι ρων α νε βο α

σοι Δο ο ο ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρω

πε

Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τις ου ουσα α λευ θησεται

Ο τε εν τω τα φω σαρ κι κως θε λων συν ε

κλει σθησ ο φυ υ σει τη της Θε ο τη τος με νων

α πε ρι γρα πτος και α δι ο ο ρι ι στος του θα να

του α πε κλει σας τα μει α και Α α δου α παν τα ε

κε νω σας Χρι στε βα σι ι λει ει α το τε ε και το

Σα β βα τον του ου το θει ας ευ λο γι ας και δο

ο ο ξης και της σης λαμ προ τη τος η η ξι ω σας

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι

ε εις μα κρο τη η τα η με ρων

Ο ο τε αι δυ να μεις σε Χρι στε πλα νον υπ α

νο μων ε ω ω ρων συ κο φαν του με νον ε φρι ττον

την α φα τον μα κρο θυ μι ι α αν σου και τον λι θον

του μνη μα τος χερ σι σφρα γι σθε εν τα αϊς σου την α

κη ρα τον πλευραν ε λο ογ χεου σαν ο μωωστη η μων

σωτη ρι ι α χαι ρου σαι ε βο ων σοι Δο ο ο

ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρωπε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Δοξαστικόν

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χορός β'
ἀργόσυντομα

Ἦχος Δε

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.203*

Ο ο ο ο τε ε εκ του ξυ λου σε νε

κρον ο Α ρι μα θαι αι αι ας κα θει ει ει λε

την των α πα αν των ζω ην σμυ υ υρνη και σι ι

ιν δο νι σε Χρι στε ε κη η δε ευ σε και τω

πο ο θω η η πει γε το καρ δι α και χει ει ει

λει σω μα το α κη ρα τον σου πε ρι πτυ υ ξα α σθαι

ο μω ως συ στελ λο μενος φο ο ο βω χαι ρων α νε

βο α σοι δο ο ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι

λαν θρω πε

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το Κυ ρι

ος δυ να μιν και πε ρι ι ε ζω σα το

Ο ο τε ε εν τω τα φω τω και νω υ περ του

παν το ο ος κα τε τε ε ε θης ο λυ τρω τη

ης του παντος α της ο παγγελαστος ιδων σε

ε ε πτη η ξεν οι μοχλοι συν ε τρι βησαν ε

θλασθησαν πυυ υλαι μνηματα η νοι χθησαν νε κροι

α νι ι στα αν το το τε ε ο Α δαμ ευ χα

ρι ι ι στως και ρων α νε βο α σοι δο

ο ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρω πε

Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με

νη η τις ου ουσα α λευ θησεται

Ο τε ε εν τω τα φωσαρ κι κως θε λων

συν ε κλει ει ει σθης ο φυ υ υ σει τη της Θε ο τη

τος με νων α πε ρι γρα πτος και α δι ο ρι ι στος

τα θα να του α πε κλει σας τα μει ει α και α

α α δου ου α παν τα ε κε νω σας Χρι στε βα σι

ι λει ει α το ο ο τε και το Σαβ βα τον του ου

το θει ας ευ λο γι ας και δο ο ξης και

της σης λαμ προ τη τος η η ξι ω σας

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε

εις μα κρο τη τα η με ρων

Ο ο τε ε αι δυ να μεις σε Χρι στε πλα νον

υπ α νο ο ο μων ε ω ω ω ρων συ κο φαν του με

 νον ε φριτ τον την α φα τον μα κρο θυ μι ι α αν

 σου και τον λι θον του μνη μα τος χερ σι ι σφρα γι

 σθε εν τα αις σου την α κη ρα τον πλευ ραν ε λο

 ογ χε ευ σαν ο ο ο μως τη η μων σω τη ρι ι

 α χαι ρου σαι ε βο ων σοι δο ο ξα τη

 συγ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρω πε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Δοξαστικὸν

Λουκάς Λουκά

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σέ νεκρόν... ἄργον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

χορὸς β'
μέλος ἄργον

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.168*

 Ο ο ο ο τε ε ε ε ε εκ του ου ξυ λου ου

 σε ε νε ε ε κρον ο ο Α ρι μα θαι α ας κα

α θει ει ει λε την τω ων α α α πα α αντων

ζω ω ην σμυ υ υ υρνη και σι εν δο νι ι σε Χρι

στε ε ε ε κη η η δε ε ε ευ σε και τω πο ο

ο θω ω η πει γε το ο ο καρ δι α α και αι χει

ει ει λει σω ω ω ω μα το α α κη ρα α τον σου

πε ρι ι πτυ υ υ ξα α α α σθαι ο μω ω ω

ω ως συ στελ λο με ε νο ος φο ο ο βω χαι αι αι

ρων α νε βο α α σοι οι δο ο ο ξα τη συγ κα

τα βα ασει σου φι ι ι λα αν θρω ω ω πε

Ο ο ο ο τε ε ε ε ε ε εκ του ου ου

ξυ υ λου ου σε ε ε ε νε ε ε κρον ο Α

ρι μα θαι αι α ας κα α θει ει ει ει ει ει ει

λε την των α πα α α α α αν των ζω ω ην

σμου υ υ υρνη και αι αι σι ι ι ιν δο ο νι

σε ε ε Χρι στε ε ε ε κη η η η δε ε ε

ευ σε και τω πο ο ο θω η η η πει ει γε

ε το ο ο καρ δι ι ι α α και αι χει

ει ει ει ει ει ει λη σω ω ω ωμα

το ο ο α α α κη η ρα το ο ον σου πε

ε ε ρι πτυ υ υ υ ξα α α α σθαι ο ο ο

ο μω ω ωως συ υ στελ λο ο ο με ε νο ος

φο ο ο ο ο ο ο βω χαι αι αι αι ρων

α α νε ε κρα αυ γα α ζε ε δο ο ο ο

ξα τη συγ κα τα βα α ασει σου ου φι ι ι

λα αν θρω ω ω πε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[ἐπιστροφή](#)

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χορός β'
μέλος ἄργον

Ἦχος Δι

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.203*

Ο ο ο ο τε ε ε ε εκ του ου ξυ λου ου

σε ε νε ε ε κρον ο Α ρι μα θαι α ας κα α

θει ει ει λε την τω ων α α α πα α αν των

ζω ω ην σμυ υ υ υρνη και αι σι ιν δο νι ι σε Χρι

στε ε ε ε κη η η δε ε ε ευ σε και τω πο ο

ο θω ω η πει ει γε το ο ο καρ δι α α και αι χει

ει ει λει σω ω ω ω μα το ο α α κη ρα α τον

σου πε ρι ι πτυ υ υ ξα α α α θαι ο μω ω

ως συ υ στελ λο με ε νο ος φο ο ο βω χαι αι

αι ρων α νε βο α α σοι οι δο ο ο ξα τη

συγ κα τα βα ασει σου ου φι ι ι λα αν θρω ω ω

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.395*

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ω νων α α α α μην

Σ ε τον α να βαλ λο με ε ε νο ον το ο φως

ω ωσ περ ι μα α α τι ι ι ι ον κα θε

λων Ι ω σθη α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι κο δη η

η η μω και θε ω ρη σας νε ε κρο ον γυ υ μνον

α α α α α τα α α α φον ευ συμ πα θη

η η τον θρη νον α α α να α λα α βων ο δυ

ρο ο με ε νος ε ε ε ε ε λε ε ε ε γεν

οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ τα α τε Ι ι

ι ι η η η η σου ον προ μι κρου ο ο η η

λι ι ος εν Στα α α αυ ρω κρε μα με νον θε

α σα α με ε νος ζο ο ο φον πε ρι ι

ε ε ε βα αλ ελ ε ε το και η η γη τω

φο ο ο βω ω ε εκυμαι αι αι αι αι νε

το και διερρηγη γυνυτο να ουτο κα

ατααπεεεεετααασμααλλι

δου νυν βλεεεπωωωωσεδιεμεε

κου ουσιιιωωςυπελθοονταθανα

αατονπωωωςσεκηδεεευσωω

Θεεεεεμουηηηπωςινδοοο

σινειληηηησωποιαιςχερσιδεπροοσ

φαααυσωτοσοναακηηηραατονσω

ωωωμαηποιαασμαατααμεελψωτη

σηεεξοοοδωΟικτιιιιρμονμεγα

λυ ω ω τα Πα α α α θη η η η σου ^{κ ρ} υ μνο

λο ο γω ω και τη ην Τα φη η η η ην σου ^{π ρ} συν τη

Α να στα α α σει ει κρα α αυ γα α α α α

ζων ^{κ ρ} Κυ ρι ι ε δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου Λουκάς Λουκά

Στεφάνου Λαμπαδαρίου (†1864)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Μουσική Κυψέλη
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Τριώδιον & Πεντηκοστήριον
1883, σ. 191*

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω ^{Δ ρ}

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι ^{π ρ}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην ^{π ρ}

ε τον α να α βάλ λο με ε ε νο ον το ο

φως ω ωσ περ ι μα α α τι ι ι ον κα

θε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι ι

κο δη η η μω και θε ω ρη σας νε ε κρο ον

γυ υ μνον α α α α α τα α α φον ευ συμ

πα θη η η η τον θρη νο ον α α α να λα α

βων ο δυ ρο ο με ε νος ε ε ε ε ε λε ε

ε γεν οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ τα

α τε Ι ι ι η η η η σου ον προ ο μι ι

κρου ου ο ο η η λι ι ι ος εν Στα α α αυ

ρω^χ κρε μα με νον θε α α σα α με ε ε νος

ζο ο ο φον πε ρι ι ε ε ε βα αλ λε ε ε

το^π και η η γη τω φο ο ο βω ε ε κυ

μαι αι αι αι αι αι αι αι νε το και δι ερ ρη

η γνυ υ υ το να ου ου το κα α τα α πε ε ε

ε ε τα α α σμα^π αλλ ι δου ου νυ υν βλε ε

ε πω ω ω σε^χ δι ε με ε ε κου ου σι ι ι

ω ως υπ ελ θο ο ον τα θα α να α α τον^π πω

ω ως σε ε κη δε ε ευ σω ω ω Θε ε ε

ε ε μου^π η η η πω ως σιν δο ο ο σι ι ι ν

ει λη η η σω ποι αις χερ σι δε προ σσ ψα

α αυ σω το σον α κη η η ρα α τον σω ω ω

μα η ποι α α σμα α τα α με ελ ψω τη ση εξ

ο ο ο ο δω Οι κτι ι ιρ μον με γα λυ

νω ω τα Πα α α θη η η η σου υ μονο λο

γω ω και τη η ην Τα φη η ην σου συν τη Α

να στα α α σει ει κρα α αυ γα α α α ζων

Κυ ρι ι ε δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι

Ευαγγέλιον Ματθαίου Αγιωγράφου Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Λουκάς Λουκάς

Γεωργίου Βιολάκη (1820-1911)

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω **Δ**

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι **π**₉

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην **π**₉

Σ ε τον α να βαλ λο με ε ε νο ον το ο φω

ως **χ**₉ ως πε ερ ι μα α α τι ι ι ι ον **χ**₉ καθ

ε λων Ι ω σφη α πο του ξυ υ υ υ λου ου συν Νι

ι κο δη η η η μω **π**₉ και θε ω ρη σας νε κρον

γυ υ υ μνον α α α α τα α α α φον **χ**₉ **ο** ευ συμ

πα θη η η τον θρη νο ον **χ**₉ α α α να α λα α

βων ^{χ.9} ο δυ ρο με ε νος ε ε ε ε λε ε ε ε

γεν ^{π.9} οι οι οι οι οι μοι οι γλυ κυ τα α τε

I ι η η η η η η σου ^{χ.9} ον προ μι

κρου ο η η λι ι ι ος εν Στα α α αυ ρω

κρε μα μενον θε α α σα α με ε ε ε ε νος ζο ο ο

φο ον ^{γ.9} πε ρι ι ε ε βα α α αλ λε ε ε ε

ε το ^{π.9} και η η γη τω φο ο ο βω ω ε ε κυμαι

αι ε νε ε το και δι ε ερ ρη η γνυ υ υ

το να ου το κα α τα α πε ε ε ε τα α α α

σμα ^{π.9} αλλ ι δου νυν βλε ε ε πω ω ω ω σε ^{χ.9}

δι ε με ε κου ου σι ι ι ω ως ^Δ υπ ελ θο ο ον

τα θα α να α α τον ^π πω ω ως σε ε κη δε

ε ευ σω ω Θε ε ε ε ε μου ^π η η η πω ως

σιν δο ο ο σι ιν ει λη η η η σω ^π ποι αις

χερ σι δε προ οσ ψα α αυ σω το σον α α κη η η

η ρα α τον σω ω ω μα ^π η ποι α α σμα

α τα α με ελ ψω τη ση η ε ε ξο ο ο ο δω ω

Οι κτι ι ι ιρ μον ^χ με γα λυ υ νω τα Πα

α α θη η η η σου ^χ υ μνο λο ο γω ω και τη ην

Τα φη η η ην σου ^π συν τη Α να στα α α

σει ει ει κραυ γα α α α α ζω ^χϛ Κυ ρι ι ε

δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι ^πϛ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Λουκᾶ Λουκᾶ

Γεωργίου Ραιδεστινοῦ (†1875)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Γεωργίου Ραιδεστινοῦ
Μ:Εβδομάς 1884 σ.257*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω ^χϛ και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι ^π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην ^πϛ

ε τον α να α βα αλ λο με ε νο ον το ο

φως ^χϛ ω ωσ περ ι ι μα α α τι ι ι ι ον ^χϛ κα

θε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι ι

χο δη η η η μω και θε ω ρη σας νε ε κρο ον

γυ υ μνον α α α α τα α α α φον ευ συμ πα

θη η η η τον θρη η νο ον α α α να α

λα α βων ο δυ ρο ο με ε νος ε ε ε ε λε ε

ε ε γεν οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ τα

α τε Ι ι ι ι ι ι η σου ου ου ου ου

λου ου ου ου ου ου ον προ μι κρου ο ο η η

λι ι ι ος εν Στα α α αυ ρω κρε μα μενον θε α

α σα α με ε ε νος ζο ο ο φον πε ρι ι ε ε

ε βα αλ λε ε ε το και η η γη τω φο ο

ο βω ε εκυ μαι αι αι αι αι αι αι αι αι νε το

και δι ερ ρη η γνυ υ υ το να ου ου το κα

α τα α πε ε ε ε τα α α α σμα αλλ ι δου

νυ υν βλε ε ε πω ω ω σε διε με εκου ου

σι ι ι ω ως υ πελ θο ο ον τα θα α να α α

τον πω ω ως σε εκη δε ε ευ σω ω ω Θε ε

ε ε ε ε μου η η η πω ως σιν δο ο ο σι ι ιν

ει λη η η η σω ποι αις χερ σι δε προ οσ

φα α α αυ σω το σον α α κη η η ρα α α

τον σωω ω ω μα ^{π ρ} η ποι α α σμα α τα α με ελ

ψω τη ση ε ε ξο ο ο ο δω Οι οι οι κτι ι ι

ι ι ι ι ι ρ μον ^{φ χ ρ} με γα λυ υ τυ υ υ υ νω τα

Πα α α α α θη η σου ου ^{δ χ} υ μον λο ο γω ω και την

Τα α φη η η η η η η η η η σου ^{ρ φ} συν τη Α να

στα α α σει ει κρα αυ γα α α α ζω ω ω ων ^{δ χ ρ}

Κυ ρι ι ε δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι ^{π ρ}

Εσάκιμος Μωυσις Αγραφιτης [Nyn ápolúεις τον δουλόν σου](#) Λουκις Λουκις

Παναγιώτου Κηλτζανίδου Ι (†1896)

σύντομον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.287*

Δ ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω ^Δ

καὶ ἀγγιῶω Πνευμααατι π ρ

Καὶ νυνκαὶ αεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶν

ωωων ααμην π ρ

Σεετον ἀναβαλλομεενοοντοοφωως κ ρ

ωωσπερ ιιμααατιιιιονκαθελων I

ωσηφαποτουξουυλουουσυν Νιιιικοδηηηη

μωκαθεωωρηησαςνεεκρονγυυμνοναα

ααατααααφον ρ κ ευσυμπαθηη

ητονθηηνοοναααα νααλααβων κ ρ

οδυρομεεενοσεεεεελεεεεγεν π ρ

οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ τα α τε Ι ι

ι ι η η η η σου ον προ μι ι κρου ου ο η

η λι ι ος εν Στα α α αυ ρω κρε μα α με ε νον

θε α σα α με ε νος ζο ο ο φο ον πε ρι

ι ι ε βα αλ λε ε ε το και η η γη η τω

φο ο ο βω ω ε εκυμαι αι αι αι αι αι αι νε

το ο ο και αι δι ερ ρη η γνυ υ το να α

ου το κα α τα α πε ε ε ε ε τα α α α σμα

αλλ ι δου νυ υν βλε ε ε πω ω ω σε δι ε

με ε ε κου ου σι ι ι ω ως υπ ελ θο ο ον τα

θα α να α α τον πω ω ως σε ε κη δε ε ευ

σω ω ω Θε ε ε ε ε μου η η η πω ως σιν δο

ο ο σι ι ν ει λη η η η σω ποι αις χερ σι δε

προ σ ψα α αυ σω το σον α α κη η η ρα α α τον

σω ω ω ω μα η ποι α α σμα α τα α με ελ

ψω τη ση ε ε ξο ο ο ο δω ω Οι κτι ι ι ιρ

μον με γα α α λυ νω ω τα Πα α α α θη η

η η σου υ μνο λο ο γω ω και τη η η η Τα φη η η

ην σου συν τη Α να στα α α σει ει ει κρα α αυ

γα α α α ζων Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα σοι οι οι

οι οι οι οι οι π ρ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου II (†1896)

ἀργόν
ἕκτασις δ - Κ'

Ἦχος λ π ῥ Πα

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Δοξαστάριον Ἀποστίχων τ.1
1859 σ.151*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

Υι ω ω και Α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ευ μα α α α ια α α α τι π ρ

Κ αι νυ υ υ υ ην και αι α α ει ει ει ει ει

ει και αι ει εις τους αι αι ω ω ω νας των αι ω

ω ω ω ω ω ω νω ω ω ω ω ω ω ω ω α α α

α α α α ια α α α α α μην π ρ

υ υ υ υν Νι ι ι ι ι ι χο ο ο ο ο ο ο ο

δη η η η η η η ιη συν Νι χο δη η μω και

θε ω ω ω ω ρη η η η η σαας νε ε ε ε ε

ε ε κρο ο ιο ο ο ον γυ υ υ μνο ο ο ο ο

ο ον α α α α α α α τα α α α α τα

α φο ο ιο ο ο ον ε ευ συ υ υ υμ πα α

α α θη η ευσυμ πα α θη η τον θρη η η η η η

ιη η η η η η η η η νοον α α α α α να α

λα α α α να λα α βω ω ω ω ω ω ων ο

δυ ρο ο ο ο ο ο με ε ο δυ ρο ο με ε νος

ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε γε ε ε

εν οι οι

οι οι μοι οι γλυ υ υ υ κυ υ υ υ υ τα α α α

α α λα α α α τε ε Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι η η η η η η

η η η ι ι η σου ο ο ο ο ον προ μι

χρου ο ο η η η η η η λι ι ι ι ι ι ι

ος ε ε ε εν Στα α α αυ ρω ω κρε ε ε μα

κρε μα α α μεε ε νον θε ε α α α α α σα α

με ε ε ε ε ε ε ε ε νο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος ζο ο ο ο ο ο ο φο ο ο ο

ο ονπε ε ε ε ερι ι ι ε ε ε ε ε βα

α α α α α ια α α αλ λε ε ε περι ι ε ε

βα α α α α αλ λε το και αι αι αι αι η η η

η η ιη η η γη η η η η ιη η η η η η

η τω ω ω φο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο βω ε κυ υ υ υ μαι αι αι αι αι αι αι

αι νε ε ε ε κυ υ μαι αι αι αι αι νε ε το ο ο

ο ο ο και δι ε ερ ρη η η η η η γνυ υ υ

υ υ υ το ο ο ο ο να α α ου ου ου ου ου ου

τον πω ω ω ω ω ω ω σε ε ε ε ε ε ε κη η η

η η η δε ε ε ε ε ε ε ευ σω Θε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε μου ου ου ου η η πω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω σι ι ι ι ι ν δο ο ο ο ο

ο σιν ει λη η η η η η η η η η σω ω ω

ω ποι οι οι οι οι αις χε ερ σι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι δε ε ε ε προ ο ο ο ο ο ο ο ο σ ψα

α α α α α α ια α α προσψα αυ σω το σον α α

κη η η η η ρα α α α α το ον σω ω ω ω ω

ω μα α α α η ποι οια α α α α σμα α

τα με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ελ ψω

ω ω ω ω ω νη τη ση η ε ε ε ε ε ξο ο ο ο

δω ω Οι οι οι κτι ι ι ι ιρ μον με γα α λυ υ υ

υ υ υ υ υ νωω τα α α α α α α Πα α α

α α α θη η η ιη η η η σου υ υ μνο ο λο ο

ο ο γω ω ω ω και τη η η ην Τα α α α φη

η η η η η η ην σου συν τη Α να α στα

α α α α α σει κραυ γα α α α α α α α α

α ζω ω ω ων Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ι ι ι ε δο ο ο ο ο ο ξα α α α α

λα α α α α α α α δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι π ρ

Ευαγγέλιον Ματθαίου Ἀποστόλου

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου

Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου (†1920)

Ἦχος λ π ρ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.278/725*

Δ ο ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α λα α α α τι π ρ

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην π ρ

ε ε ε ε ε το ον α α α να α βα αλ λο

με ε ε νο ον το ο φω ως ω ως περ ι ι μα α

α τι ι ι ι ι ι ι ι ι ον κα θε λω ω

ων Ι ι ω ω ση ηφ α πο του ου ξυ υ υ υ

υ υ λου ου ου ου ου συν Νι ι ι ι κο ο

ο ο ο δη η η η η η η η μω και θε ω

ρη η σα ας νε ε κρο ον γυ υ μνον α α α α

α τα α α α φον ευ συμ πα α α α α θη η το

ον θρη η η η η η η νο ον α α α να α λα α βω

ων ο δυ υ ρο ο ο ο με νο ος ε ε λε ε ε ε ε

λε ε ε ε γεν ^{π ρ} οι οι οι οι οι οι οι οι μοι οι οι ^{χ ρ}

γλυ υ κυ υ υ υ τα α α τε ε ε ε Ι ι η η

σου ου ουου ου ου ου του ου ου ου Ι ι ι η η

σου ^{χ ρ} ο ον προ ο ο μι ι κρου ο η η η λι ι ι

ι ι ι ο ο ος ^{Δ δ} ε εν Στα α α αυ ρω ω

ω ω ^{χ ρ} κρε μα με ε νο ο ο ον θε α σα α α

με ε ε ε ε νος ζο ο ο ο ο φον πε ρι

ι ε ε ε ε βα α α αλ λε ε ε ε ε λε ε

ε ε το και η η η γη τω φο ο ο βω ω ω

ω ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε κυ υ μαι αι αι

αι αι αι νε το ο ο και δι ερ ρη η η

γνυ υ υ υ υ υ το ο ο Να ου ου το κα α τα α

πε ε τα α α α α λα α α α σμα αλλ ι δου

νυ υν βλε ε ε ε ε πω ω ω ω σε διε με

ε ε κου ου ου σι ι ι ι ι ως υπ ελ θο ον τα α α

α θα α α α α α να α τον πω ω ω ω ω ω

ως σε ε κη δε ε ε ευ σω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε

μου η η η πω ως σιν δο ο ο ο ο ο σι

ι ιν ει ει ει λη η η η η η σω ποι αις χερ σι

δε προ ο οσ ψα α α α α α α αυ σω

το σον α α α κη η η η η η ρα α το ο ο ον σω ω

ω ω ω μα η ποι α α σμα α α τα α α

με ελ ψω τη ση η η ε ε εξ ο ο ο δω ω

ω Οι κτι ι ι ρ μον με γα α α λυ υ υ

υ υ υ υ υ νω ω ω ω ω ω ω ω τα α

α α Πα α α α α α θη η η σου ου ου

ου νο λο γω ω ω και αι τη ην Τα α α φη

η η η η η η η η σου συν τη Α να στα α

α α α σει ει ει ει ει ει κρα α α χα α

α α χα α α α α α α α α α α α α α

α α χα α αυ γα α α α α α α α α α

α α α α α α α χα α α α α α α

α α α κρα αυ γα α α α α ζων Ky υ υ υ

υ ρι ι ι ι ι ε ε δο ο ο ο ο ο ο ο ξα α

α α α Ky υ ρι ε δο ξα α α σοι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι π

Ευαγγέλιον Ματθαίου Αγγλωγενής Νῦν ἀπολύεις τον δούλόν σου Λουκᾶς Λουκᾶς

Κωνσταντίνου Πρίγγου (†1964)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Κωνσταντίνος Πρίγγος
Μουσική Κυψέλη Α΄
Μ.Εβδομάς 1969 σ.153*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι

ω και α γι ι ι ω ω ω Πνευ μα α α

τι π ρ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην π ρ

Ε τον α να α βα αλ λο ο με ε νον το

φως ω ωσ περ ι ι μα α α τι ι ι ι ον κα

θε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ υ λου ου ου συν

Νι ι κο δη η η η μω και θε ω ρη σας νε

κρον γυ υ μνο ο ο ο ον α τα α α φον ευ συμ

πα α α θη η η τον θρη η νο ον α α α α

να λα βων ο δυ ρο με ε νος ε ε ε ε ε λε

ε ε ε γεν **χπρ** οι οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ υ τα

α α τε ε ε ε Ι η σου **χρ** ον προ μι κρου ο

η η λι ι ι ος **Δ** εν Στα α α αυ ρω **χρ** κρε

μα με νον θε α σα α με ε ε νος **Δ** ζο ο ο

ο ο φον πε ρι ε ε βα α α αλ λε ε ε ε το **πρ**

και η γη **πρ** τω φο ο ο βω ω **Δ** ε ε κυ

μαι αι αι αι αι αι αι αι αι νε το και δι ερ

ρη η γνυ υ το να α ου το κα τα α πε ε ε ε ε

τα α α α σμα **πρ** αλλ ι δου νυ υν βλε ε ε πω ω

ω ω σε **χρ** δι ε με ε κου σι ι ι ως **Δ** υ πελ

θ ο ο ν τ α α α θ α ν α α α τ ο ν π ω ω ω ω ω ς

σ ε ε κ η δ ε ε ε υ σ ω ω Θ ε ε ε ε ε μ ο υ η η

η η η π ω ω ς σ ι ν δ ο ο ο σ ι ν ε ι λ η η η

η σ ω π ο ι α ι ς χ ε ρ σ ι δ ε π ρ ο ο σ ψ α α α υ σ ω τ ο

σ ο ν α κ η η η η ρ α α τ ο ν σ ω ω ω ω μ α η

π ο ι α α α σ μ α τ α α μ ε λ ψ ω τ η σ η ε ε ξ ο ο ο

ο δ ω ω Ο ι κ τ ι ι ι ρ μ ο ν μ ε γ α λ υ ν ω ω ω

τ α Π α α α θ η η η η σ ο υ υ μ ν ο λ ο γ ω ω ω

ω κ α ι τ η ν τ α α α φ η η η η η σ ο υ σ υ ν τ η Α ν α

σ τ α α α α σ ε ι ε ι κ ρ α υ γ α α α α ζ ω ν Κ υ ρ ι ι

ε δο οξα σοι οι οι οι οι οι οι π ρ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ π ρ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.206/218*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην

Σ ε τον α να α βα αλ λο με ε νο ον το ο

φως ω ωσ περ ι ι μα α α τι ι ι ι ον κα

θε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι ι

κοδηηηηημω και θεωρησας νεεχροον

γυμνοοοοναααατααααφονευσυμ

παθηηηητονθηηνοονααανα

αλααβων οδυροομεενοςεεεελεε

εεγεν οι οι οι οι οι οι μοι γλυυκυτα

ατε Ι ι ι ι ι η σου ου ου ου ου

λου ουου ου ουου ου ον προ μι κρου ο ο η

η λι ι ος εν Σταυρω κρεμααμεενοον

θεασααμεενος ζοοοοφονπεριι

εβααλ λεεετο και ηηγηητωφο

ο ο βω ε κυ μαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

νε το ο ο και δι ερ ρη η γνυ υ το να

ου ου το κα α τα α πε ε ε ε τα α α α σμα

αλλ ι δου νυ υν βλε ε ε πω ω ω ω σε δι ε

με ε κου ου σι ι ι ω ως υ πελ θο ο ον τα θα

α να α α τον πω ω ως σε ε κη δε ε ευ

σω ω ω Θε ε ε ε ε ε μου η η η πω ω σιν

δο ο ο σι ι ν ει λη η η η σω ποι αις χερ

σι δε προ οσ ψα α α αυ σω το σον α α κη

η η ρα α α τον σω ω ω ω μα η ποι α α

σμα α τα α με ελ ψω ^{ν'}τη ση ε εξ ο ο ο ο δω ω

Οι οι οι κτι ι ι ι ι ι ι ι ρ μον ^χ ^q με γα λυ υ

υ υ υ νω ω τα α Πα α θη η σου ου ^δ ^χ ^q υ μνο λο

γω ω και αι την Τα α φη η η η η η η η η σου ^q ^χ συν

τη Α να στα α α α σει ει ει ^{π'} ^δ κραυ γα α α α

α ζω ω ω ων ^δ ^χ ^q Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ξα α

σοι οι οι οι οι οι οι οι ^π ^q

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Νῦν ἀπολύεις τον δούλόν σου Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Δοξαστικά Πεντηκοσταρίου
2020 σ. 16*

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω ^Δ ^δ

καὶ ἀγγιῶωω Πνευμααατι π ρ

Καὶ νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶν

ωωωνων ααμην π ρ

Σετὸν ἀναβαλλοόμενον το

φως χ ρ ωωωσπεριιμααατιιιι

ον χ ρ καθελων Ιωσηφα του ξουουλου

ουου συν Νιικοδηηηημω π ρ και θεωρηη

σαας νεεχροον γυμνον ατααφοον ρ χ

εσυυμπαααθηηη τον θρηηνοον

χ ρ αααα ναλαβων χ ρ οδυροομεενος

ε ε ε ε ε λε ε ε ε γεν π ρ οι οι οι οι οι οι

μοι χ ρ γλυ υ κυ υ τα τε Ι ι ι η η η η

σου ρ ον προ μι κρου ο η η λι ι ι ος εν

Στα αυ ρω ω χρε μα με νον θε α σα α με ε ε

νος Δ ζο ο ο ο ο φον * ρ πε ρι ε ε βα α α

α α λ λε ε ε ε το π ρ και η γη π ρ τω φο ο ο

ο ο βω ω Δ ε ε κυ μαι αι αι αι αι αι αι

αι αι νε το π και δι ερ ρη η γνυ υ υ το να α

ου το κα τα α πε ε ε ε ε τα α α α σμα π ρ αλλ

ι δου νυν βλε πω ω ω σε χ ρ δι ε με ε ε ε κου ου

σι ι ι ως ^Δυ πελ θο ο ον τα α α θα α να α α

τον ^{π ρ}πω ω ως σε ε ^{π ρ}κη δε ε ε ευ σω ω

Θε ε ε ε ε μου ^{π ρ}η η η η η πωως ^{π ρ}σιν δο ο

ο ο σι ιν ει λη η η η σω ^{π ρ}ποι αις χερ σι δε

προ οσ ψα α α α αυ σω ^{χ ρ}το σον α κη η η η ρα

α τον σω ω ω ω μα ^{π ρ}η ποι α α α σμα τα α

με ελ ψω τη ση η ε ε ξο ο ο ο ο δω Οι κτι ι ι

ιρ μον ^{χ ρ}με γα λυ υ νω τα Πα α α α θη η η η

σου ^{χ ρ}υ μνο λο ο γω ω ω και τη ην Τα φη η η η ην

σου ^{π ρ}συν τη Α να στα α α α σει κραυ γα α α α

ζων ^κ Κυ ρι ι ε δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι ^π

έτερα θέσις

* πε ρι ε βα α α α λ λε ε ε ε το ^π

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου

Λουκάς Λουκᾶ

Ἀπολυτίκια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ^Δ Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματᾶριον 1905 σ.66*

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λουκα

θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν

δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα

σιν εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ

Και νυν και αι ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων **Α** μην

Ταις Μυροφοοροις Γυναιξι παρατομνη
μαεπιστας ο Αγγελος εβοοοοοοοα

ταμυρατοις θνητοις υπαρχειαρμοοδι
α **Α** Χριστος δεδιαφθορας εδειχθηαλλοτριο

οος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [ἐπιστροφή](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος **Δε**

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.156*

Οεεεεευσχηημων Ιωσηφαποτου

ξυ λου κα θε λων **Α** το α χραν τον σου σω ω ω ω

μα **ε** σιν δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω

ω μα σιν **Α** εν μνη μα τι και νω **Α** κη δευ σας α

πε ε ε θε το **Α**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

Α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην **Α**

Τ αις Μυ ρο φο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη μα

ε πι στας ο Α γ γε λος ε βο ο ο ο α τα μν **ε**

 ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Χρι

 στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ο

 ο ος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δε

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
 Μεγάλη Εβδομάς
 2004 σ.211*

Ο

 ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου κα

 θε λων το α χραν τον σου σω ω ω ω μα σιν δο

 νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν

 μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε ε ε θε το

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και αι και ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ταις μυροφοοροις γυναιξι παρα το μνη

μα επιστας ο αγγελος εβοοοοαταμυ

ρα τοις θνητοις υπαρχειαρμοοδια Χριστοοσ

δε διαφθορας εδειχθηαλλοτριοοοσ